

NHIP CẦU

THÔNG TIN LIÊN LẠC CÔNG GIÁO VIỆT NAM VÙNG ĐÔNG BẮC-PHÁP
Bulletin De Liaison De La Mission Catholique Vietnamienne - Région Est De La France
Tháng 09 & 10.2015 - số 213 - Năm thứ XXXI - ISSN 1157 - 4496

MÙA THU
TRÊN NƯỜNG

NHỊP CẦU

Thông Tin Liên Lạc Công Giáo
Việt Nam vùng Đông Bắc Pháp
Bulletin de Liaison

de la Communauté Catholique Vietnamienne
Région Est de la France

ISSN 1157-4496

Dépôt légal No 4398

Commission paritaire No 72513

Directeur de la publication : LAMQUOCHUNG

Imprimé par nos soins

Thư từ bài vở xin gửi về : Nhịp Cầu

3 Chemin du Doernelbruck

67000 Strasbourg-France

nhipcaulavang@yahoo.fr

Sáng Lập: Lm Giuse Võ Quang Linh.
Tuyên úy đường nhiệm: Lm P.M.Lâm Thái Sơn.
Chủ trương: Liên Cộng đoàn Công Giáo
Việt nam Strasbourg - Colmar - Mulhouse.

Chủ nhiệm: Lâm Quốc Hưng.

Chủ bút: Võ Hải Bình.

Kỹ thuật: Đặng Văn Lộc.

Thủ quỹ: Hồ Mỹ Khê.

Với sự cộng tác: Sr Nguyễn Thị Hường. Cao
Tấn Hưng. Đặng Văn Cần. Kỳ Văn Cục. Sr Võ
Thiên Nga. Luật Gia Strasbourg. V.L. Thiên Kim.

Ngân phiếu ủng hộ báo xin đề:

Journal NHIP CAU cep 1057 50 F Strasbourg

Đóng góp tùy lòng hảo tâm.

Hòn đá yêu thương (Kỳ Văn Cục)

Trong số này ...

Lá thư chủ bút	3-5
Khai Trường (thơ)	5
5giờ nữa tôi sẽ gặp Đức Giêsu	6-9
Trang Khoa học :	
15 phút minh khoa học hiện đại	
đáng sợ	10-15
Trang Y học :	16-21
- Bệnh Viêm gan	
- 10 dấu hạ đường huyết	
- 5 thói quen buổi sáng phái mạnh	
cần bỏ	19
- Hay bị khó thở, hụt hơi	20
- Thuốc nào chữa lở miệng	21
Trang Gia chánh :	22-27
- Cơm nếp chiên thập cẩm	
- Gà sốt Tứ Xuyên	
- Gà chiên giòn ướp bia	
- Xôi lá dứa bằng nồi cơm điện	
- Sườn sốt me	
- Gỏi xoài mực khô	
Mảnh Tình Quê (Truyện dài)	28-36
Mùa Thu (thơ)	29
Mưa Thu (thơ)	30
Bóng phù vân (thơ)	38
Cánh chim của tôi (thơ)	39
Cánh chim cô đơn	37-40
Cánh chim cô đơn (thơ)	40
Chữ Danh (thơ)	41
Một bóng đêm đông (thơ)	43
Ở nơi này nhớ lại chốn xưa (thơ)	43
Rachida	40-45
Tiếng hát buồn (thơ)	45
Tin tức Cộng Đoàn	46-47

Hình bìa : Mùa Thu trên nương

**Bìa sau : Nữ Lao Động Thừa Sai
Đức Mẹ Vô Nhiễm**

À thư chữ bút ...

Học vấn là cánh cửa mở rộng cho con người bước vào mọi nẻo đường tri thức. Sang, hèn, giàu, nghèo lành lặn hay khiếm khuyết mỗi người đều có phương pháp tiếp nhận kiến thức một cách riêng biệt theo khả năng của mình, họ tích lũy kiến thức nhiều hay ít là do sự học hỏi, rèn luyện hoặc sự thông minh một cách bẩm sinh.

Ở các quốc gia phương Tây, vấn đề giáo dục được ưu tiên hàng đầu, vì họ ý thức được rằng người dân của họ một khi có nhiều cơ hội tiếp cận được một nền giáo dục tiên tiến thì tất nhiên đất nước họ trở thành những quốc gia phát triển.

Thuật ngữ Giáo dục cưỡng bách thường chỉ có ở những đất nước xem trọng con người, xem trọng tài năng và tri thức. Có những quốc gia trong sáu năm đầu đời đến lớp học được nằm trong chính sách cưỡng bách về giáo dục của nhà Nước. Việc này đã đưa được tất cả các em trong độ tuổi đi học đều đến được trường, bất chấp mọi hoàn cảnh riêng biệt. Sự hỗ trợ về vật chất tùy theo nền kinh tế của từng quốc gia có thể gần như hoàn toàn một trăm phần trăm.

Vì vậy khi đề cập đến sự cưỡng bách trong giáo dục, chúng ta có thể hiểu là một sự cưỡng bách mang tính nhân bản, nhằm mục đích đưa con người vươn lên phía trước, nhìn thấy được tương lai của cá nhân, của tập thể lẫn quốc gia, hoàn toàn không đồng nghĩa với cụm từ cưỡng bách mà điểm cuối là nhằm đưa con người vào đường cùng.

Người Việt Nam chúng ta trong lịch sử cận đại, do ảnh hưởng Tây Phương đã có được một nền giáo dục có thể nói là chấp nhận được. Biết bao nhiêu tài năng đã trở thành như những tài sản tri thức của quốc gia, họ đã có những bước chấn hưng đất nước, khai trí dân tộc v.v...

Trong thập niên 60 & 70 trên phần đất của Miền Nam Tự do, giáo dục đã có những bước đi lên và tiến bộ đáng kể nhờ những trí thức biết pha trộn giữa văn hóa Việt và những ưu điểm của giáo dục phương Tây để tạo nên một bản sắc rất riêng biệt cho nền giáo dục nước nhà.

Thế nhưng, nền giáo dục non trẻ nhưng bài bản đó, đã sớm mai một bởi thời cuộc của đất nước. Dân tộc chúng ta kém may mắn, vì những khác biệt về tư tưởng, về ý thức hệ và vì sự nhận thức kém cỏi của kẻ cầm quyền mà nền giáo dục tốt đẹp vốn vừa hình thành đã bị đào thải một cách không thương tiếc, để thay thế vào một nền giáo dục nhằm đưa con người đi ngược vào thời kỳ sơ khai nhất của nhân loại... Những lãnh tụ cộng sản đã chấp nhận một trăm năm để trồng người theo những định hướng của mình, của đảng phái mình, xa rời quốc gia dân tộc, xa rời với bản chất đích thực của con người, con người dần dần trở về với CON hơn là NGƯỜI. Nền giáo dục của nhà nước CHXHCN Việt Nam ngày nay ra sao ???

Phát biểu của em Vũ Thạch Tường Minh, lớp Tám trường Amsterdam ở Hà Nội : “Giáo dục Việt Nam không cần cải cách gì nữa, giáo dục Việt Nam cần phải cách mạng. Đó mới là điều các vị trong bộ giáo dục nên làm. Còn nếu bây giờ các vị không làm, thì đến khi nào con trở thành Bộ trưởng giáo dục con sẽ làm”.

Và chúng ta hãy xem nhận xét của blog Tuấn Khanh :
 “Sự kiện này xảy ra vào ngày 12 tháng 8, trong buổi hội thảo ra mắt sách Văn và Tiếng Việt lớp 6 do nhóm Cánh Buồm, nhà giáo Phạm Toàn phụ trách và soạn thảo. Phần phát biểu của một học sinh lớp 8, tên là Vũ Thạch Tường Minh, trường Amsterdam, về sự ị ạch của nền giáo dục Việt Nam hiện nay, cũng như khát vọng đổi thay của em, được nói rõ bằng tuyên bố “nếu các vị Bộ trưởng không làm, thì khi nào con thành Bộ trưởng Bộ giáo dục, con sẽ làm”.

Tình trạng khủng hoảng của ngành giáo dục Việt Nam đã trở nên hết sức trầm trọng, thậm chí đến một học sinh trung học cũng cảm thấy bất đồng. Sự bất đồng không chỉ mới hôm nay mới có, mà đã hàng chục năm người ta chịu đựng, hàng chục năm ngơ ngẩn bàng hoàng nhưng vì ngán ngại và thỏa hiệp mà hầu hết các người lớn, phụ huynh chọn sự im lặng.

Đường đến tương lai thật xa, ông bà Việt xưa chắc không hình dung trong ngôi nhà quê hương mình hôm nay, kẻ lớn đang loay hoay cày xới, cải cách trong vốn liếng sân vườn rách nát của mình, và cứ tưởng đó là xây dựng bình nguyên của cả dân tộc. Đường xa chắc chẳng còn trông mong gì ở người già chỉ lối. Chỉ còn tiếng trẻ vang lên. May thay!

Tiếng vỗ tay và sự truyền đi nhanh chóng của cậu bé lớp 8 ấy, chỉ nối tiếp những phát biểu thẳng thắn đối với ngành giáo dục. Nhiều đoạn video tự quay, tải lên trên mạng internet, đã cho thấy không ít sinh viên, học sinh phản ứng về các chương trình giáo dục, đường lối giảng dạy lịch sử, chính trị Mác-Lê... đã không còn hợp thời nữa. Hôm nay, tốc độ lan truyền của đoạn ghi âm ấy, không chỉ là chuyện trẻ con, mà chính ngay người lớn cũng đã

quá mỗi mệt và giật mình khi được nhắc nhở rằng mình đang rơi lại phía sau, trên đường chạy vào tương lai bằng đôi chân sự thật.

Nhiều đời Bộ trưởng Giáo dục Việt Nam, không ít gia đình cứ hy vọng rồi thất vọng. Thất vọng chồng thất vọng cao như núi. Ngoài những bộ áo sang trọng hơn, những dự án khổng lồ tiền tỷ hoặc những kiểu học đòi mị dân, đánh bóng bản thân, thì các vị lãnh đạo ngành giáo dục đã chẳng đem lại được điều gì ngoài khủng hoảng.

Đôi khi, chúng ta cũng nên tự hỏi đường chân trời đến Tân Thế Giới của các nhà lãnh đạo phiêu lưu giáo dục Việt Nam là đâu? Tại sao không bắt đầu và nối tiếp từ nền tảng sẵn có của miền Nam, mà vốn là quy chuẩn mơ ước của nhiều quốc gia châu Á khác từ thập niên 50-60?

Cũng có ý kiến cho rằng đám đông người lớn nổi loạn đang mượn miệng trẻ con, nói những điều không thuộc thế giới trẻ thơ. Thật lạ, khi cần, người ta vẫn chứng minh các thiếu niên Lê Văn Tám, Kim Đồng, Kơ-pa Kơ-Lơng, Võ Thị Sáu... là đầy đủ ý thức. Còn nếu không, thì mọi phát ngôn khác đều là bị coi là bị “kẻ xấu” xúi giục.

Một thế giới mơ về sự tốt đẹp lẽ nào đều bị xúi giục như vậy sao, từ Joshua Wong của Hồng Kông, cho đến Malala Yousafzai ở Pakistan... có thể đều bị xúi giục? Hay chỉ có trẻ con Việt Nam trong nền giáo dục yếu kém này mới không thể có tư duy riêng và bị mượn miệng nói thay? (hết trích).

Chúng ta, con cái chúng ta đang hiện diện ở các quốc gia tự do, thụ hưởng được nền giáo dục tân tiến nhất, chắc chắn rằng những tài năng sẽ phát tiết sẽ là tài sản tri thức của quốc gia mình cư ngụ. Thế nhưng nhìn lại quê hương đất nước, những con người còn kém may mắn đang làm

những vật thí nghiệm cho giáo dục bắt cập từ gần 40 năm qua. Chúng ta phải làm gì... ? Có thể chẳng phải là một vấn đề gì cả với một số người !!! Cũng có thể là một ưu tư lớn lao cho thế hệ con em chúng ta khi bắt đầu ngồi trên ghế nhà trường trong một năm học mới. Nói cho cùng thì tất cả đều tùy thuộc vào suy tư của từng cá nhân, không những trong Nước mà cả ở ngoài Nước.

Thân chúc tất cả các em học sinh bước vào một năm học mới mang đầy những ước vọng về một tương lai tươi sáng cho chẳng những bản thân, gia đình mà là cho cả quê hương dân tộc mình.

Nhịp Cầu

- 66. Anh chị Thanh Tiến 30 euros
- 67. Nguyễn Philippe chèque 30 euros
- 68. Anh Nguyễn Công Minh 100 euros
- 69. ÔB Tạ Ngọc Trân 30 euros
- 70. Chị Tạ Thị Cúc 30 euros

Danh sách Độc giả ủng hộ

(tiếp theo Nhịp Cầu số 212)

- 64. Anh chị Ba Ngọc 100 euros
- 65. Anh chị Sửu Yến chèque 30 euros

Khai Trường

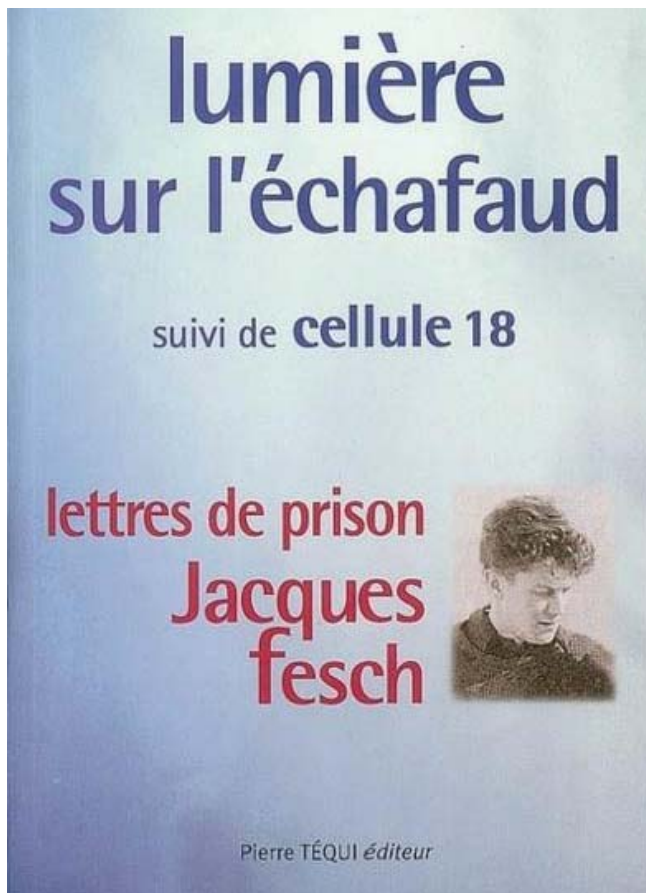
Ngày mồng năm tháng chín
 Ngày thứ năm khai trường
 Yên Thanh năm thứ bốn
 Vào năm học yêu thương
 Mùa Hè trôi qua rồi
 Ba tháng trôi nhanh quá
 Xử thử Thu bạn nhà
 Tháng chín vui khai trường
 Sáng mồng năm đến trường
 Trời không mưa hơi nắng
 Tiếng trống trường rộn rã
 Học sinh vui khai trường
 Cùng thầy cô mến thương...

(XI) 5 GIỜ NỮA, TÔI SẼ GẶP ĐỨC GIÊSU (Dans 5 heures, je verrai Jésus)

(tác giả : Jacques FESCH)

Phan Hữu Lộc
phỏng dịch

Cuộc chiến đấu thiêng liêng một mất một còn của Jacques Fesch trong thời gian đã được ấn định - với sự giúp đỡ tinh thần của vài vị, trong đó có Cha linh hướng - cho ta thấy, nếu không cầu xin ơn Chúa ban, thì không một ai chiến thắng “quỷ ma” được. Nhưng có điều là Chúa chờ và đòi hỏi ta phải hành động cộng tác với Người thì ơn thánh mới hữu ích!

Jacques Fesch có đặc điểm là không chỉ lo chiến đấu thiêng liêng cho chính mình, trong trường hợp tử tội, mà còn biết nghĩ đến và cầu nguyện cho những kẻ tội lỗi, bỏ Chúa... quả là một chiến sĩ tông đồ chính hiệu. Thực đáng khen, đáng phục và đáng noi theo...

“Dịch là diệt”, nên chúng tôi cố gắng hết sức để khỏi phản nghĩa... Nếu có lỗi lầm nào, chúng tôi vui nhận lời chỉ dẫn !

Chiến đấu đến cùng Thứ ba 20 tháng tám

Hàn thử biểu đời sống thiêng liêng của ba bấy lâu trời trụt, thì giờ đây tụt xuống gần mây mù và gió mưa. Dần dần rồi ba phải chiến đấu một mình, và mỗi sáng thức dậy, ba cảm thấy mất đi cái nghị lực chiều qua. Ngược lại, dĩ nhiên là thế gian và những lời cuốn của nó trở lại chiếm vị trí mà chúng đã bị đánh bại bởi ơn thánh Chúa ban cho ba. Nhất định ba phải giữ vững những gì ba đã quyết định làm. Nếu ba chỉ có thể chiến đấu với những ý tưởng xấu trong tâm hồn mình, thì không gì ngăn cản ba quỳ gối và đọc những kinh nguyện của mình, dù bấy giờ lòng trí không được sốt sắng như xưa. Đó là điểm then chốt của sự chiến đấu của ba. Chống trả với bất cứ giá nào, không những không bỏ một tấc đất nào. Thôi, ba không mơ tưởng tấn công thêm và ẩn mình nơi những gì ba đã được, đợi Chúa đến giúp ơn cần

thiết mới mẻ để ba có thể đánh gục gã kẻ thù trong chớp nhoáng và dứt khoát. Hiện thời, mật lệnh là như ở Verdun : “Bọn chúng không thể vượt qua được”.

Khi ba nói đến sự dứt khoát là ba không cho mình đã đạt tới trọn lành, nhưng thời gian còn lại của ba rất ngắn ngủi, sự chiến đấu sẽ ngừng lại nơi nào Chúa muốn nó ngừng lại. Quả thật, thời gian đi qua mau lẹ. Chỉ còn bốn mươi ngày thôi. Đúng thời gian mà đức Giêsu vào sa mạc ăn chay. Satan nhiều lần đến cám dỗ Chúa, nhưng Người đã chiến thắng nó một cách vẻ vang. Ba thú nhận không hiểu cốt lõi của đoạn Tin Mừng này, hình như cốt lõi của nó không giống như các đoạn khác trong Phúc Âm. Cuối cùng, bốn mươi ngày thì quá ít. Dẫu vậy ba không nghĩ đến hạn chót đó, gần kề thật và kinh hồn thay ! Ba không sợ lúc ấy, ít nữa là lúc này, và tối đến ba ngủ say và yên giấc. Ba đặt hết tin tưởng nơi Chúa là Đấng sẽ không bỏ rơi ba : “Ta sẽ là nơi ẩn náu cho chúng lúc sống cũng như lúc chết” ! Cho nên, không gì sợ hãi. “Việc đó sẽ xảy ra như ý Chúa sắp đặt”. Dẫu vậy có một điều làm ba hơi lo : kẻ phải chết bằng cách đầu rơi máu đổ như thế, một cách mọi rợ, dẫu can đảm đến đâu, bình tĩnh và tự chủ đi mấy cũng phải vận dụng mọi ý chí, tất cả sự kiêu hãnh của họ. Ai nói đến kiêu hãnh thì dễ nói đến hận thù, và ba không muốn chết với một ý nghĩ như thế. Ba không xin ơn được cất lời kinh Magnificat, nhưng ba muốn có thể vượt được sự sợ hãi lúc đó và hướng tâm tư ý nghĩ cuối cùng của ba về Chúa. Cuối cùng, hãy tin cậy và ta đừng quá lo lắng về những việc Chúa sẽ làm. “Con sẽ được toại nguyện như lòng con cậy tin”.

Ba ấm con đi đoạn cuối cùng thế giới

Thứ tư 21 tháng tám

Sáng nay ba rước lễ và nhiều giờ sau đó, ba cảm thấy Chúa hiện diện trở lại, kín đáo hơn mọi khi, nhưng cũng đầy an ủi.

Giờ đây ba lại trở nên lẻ loi và bắt đầu quen với trạng thái thứ-yếu đó. Nước Trời quả thực không thuộc quyền ta. Khi ta bị trở về thế giới

trần tục, ta bị cấm không được đem gì ở thế giới trời cao về như là chút ủi an. Hoàn toàn không gì cả ! Trừ sự tin chắc về những gì có thực (ce qui est) và những gì chúng ta phải làm. Và tất cả những sự ấy không cảm xúc được, mà chỉ có ý chí của ta là có thể làm được, nhờ ơn Chúa trợ giúp. Thật khó mà tự cứu lấy mình, nhất là chúng ta có một thân xác bị “hư nát” ít nhiều, không có hướng chiều quy về chiêm niệm chút nào. Ba cũng nghĩ rằng các đan sĩ cũng phải trải qua những thời kỳ đen tối sâu đậm ít nhiều như thế, và ba tự hỏi họ hết sức ước ao để trở về một thế giới mà ta không thể tạm gọi là chân thật.

Đây thật là co giãn trong mấy ngày qua... ba hiện giờ đang trở lại khởi điểm và giữa những gì ba muốn làm đối lại với những gì ba phải làm nên ba đau khổ. Trước khi được hiển vinh, phải trải qua thời kỳ thanh tẩy, và ba hiểu được cách đó muốn diễn tả. Và như một việc cố tình, mọi sự như thêm đau khổ cho ba để ba buông tay : ra Nhà khách tiếp đón mẹ con không làm cho ba được an ủi tý nào. Nói chuyện đâu đâu, vẫn-vơ làm cho mọi sự ra vô ích. Từ chối chiến đấu, rên xiết ít nhiều vì ích kỷ. Pierrette, mẹ con, quả thực là một người đàn bà kỳ dị, mẹ không nghĩ bấy lâu ba phải chiến đấu thế nào và ba bị nhốt tù gần được bốn năm rồi, thiếu thốn mọi sự, và với đoạn đường cuối cùng đầy hãi hùng ; mẹ chỉ vợ mọi sự về chính mình, về những cảm xúc của mình, và chỉ tìm nguồn giúp đỡ nơi cảm xúc. Mẹ là người mất quân bình..., nhưng rất tốt trong những khía cạnh khác. Ba muốn mẹ bớt ngây thơ hơn một chút, nhưng biết kính trọng mình hơn lên. Cuối cùng, ba không làm gì giúp đỡ mẹ được hết, nhưng thú thực ba muốn kết thúc những tuần còn lại trong lẻ loi hoàn toàn. Ra nhà khách, thay vì làm cho mình phấn khởi, lại làm cho mình xuống tinh thần hơn... Chỉ con bé nhỏ thân yêu của ba có thể đem lại cho ba một ít niềm vui trong trắng. Hình như con mượn nơi bà nội một vài tầm hình nhỏ mà ba vẽ về chim chóc để nó điu con giấc ngủ. Ước gì ba ôm con, điu con về tận cùng trái đất... Ba cảm nhận là hai cha con mình hợp nhau rất nhiều. Tiếc thay... Và phải có lòng tin tưởng ; phải nói rằng như thế là

tốt hơn, dù chúng ta nghĩ thế khác. Thánh giá !
Giờ đây và còn mãi mãi .

A! ba muốn về trời. Người ta sẽ dẫn ba đi, nhưng qua con đường đầy gai góc và sỏi đá, và người ta sẽ ngừng làm ba khổ cực cho đến khi ba được tẩy sạch hay đến khi Chúa muốn ba trở nên như thế mới thôi. Nếu người ta biết đến. Khi nói đến những phần đông những kẻ được về trời sau khi tội lỗi họ được thanh tẩy trong luyện ngục. Những khổ đau nào họ phải chịu, vì lúc ấy mọi tha thứ không còn nữa và họ bị xét hỏi khi họ ra trước mặt Chúa !

Chiều nay, ba khao khát được hút thuốc như điên. Ba chỉ được hút ba điếu mỗi ngày, nhưng ba muốn hút đến một trăm điếu. Trời sắp tối sầm và ba lại nghĩ đến Nhà khách mà nó không làm cho ba được bình an. Dĩ nhiên, tương lại hai mẹ con mù tối lắm, và ba hiểu được mẹ con nghĩ đến tương lai của con và của riêng mẹ... Nếu mẹ còn đặt niềm hy vọng vào con người thì mẹ đi từ hoang tưởng này đến hoang tưởng nọ để đi tới một đồ võ càng to lớn hơn... Chỉ có niềm tin vào Chúa mới cứu sống mẹ, nhưng mẹ không có lòng tin như thế. Ba lo âu cho mẹ và những người khác nữa. Nếu mẹ có lòng tin thì mẹ sẽ mạnh mẽ hơn, còn có thể niềm vui hay trong mọi sự được một lòng hy vọng như thế... Thực khó mà từ già những sự đó và giao nộp những kẻ bé nhỏ vô tội đó vào móng vuốt của một thế giới dữ tợn và ngu ngốc. Ba nghĩ đến tất cả hàng ngàn trẻ em kéo nhau đi như đi kiệu trong đêm trường thế kỷ, bằng cách ca hát cuộc đời tử đạo của mình. Biết bao kẻ bị tra tấn trong đời tù tội của những

trại tập trung, những kẻ bị vất bỏ trên đường vừa khóc vừa la hét ?... Và trời không sụp đổ trên họ và mùa xuân được tái hiện trên những đồng xương của những kẻ bé tí tử-đạo đó... Chúng ta khó mà đem ghép những hình ảnh đó với lòng Chúa thương xót... Con gái bé nhỏ yêu quý, ba muốn làm cho con hiểu biết Chúa Giêsu nhỏ bé ! Nhưng chắc là Chúa không cần ba để Ngài tự tỏ mình cho con... Tất cả những sự việc đó thực là khó khăn.

Giêsu sẽ thắng và lệ ta sẽ tràn...

Thứ năm 22 tháng tám

Càng ngày càng tệ và ba thì càng ngày càng không muốn đọc tất cả những kinh kệ đó vì ba thấy nó như là vô ích. Đó là đêm tối toàn diện và ba lại muốn làm tất cả những gì ba đã hứa là không nên làm. Ba biết hiện ba đang bị xét xử và bị thử thách và nếu ba biết ba chống trả được thì làm Chúa vui lòng . Ba đang chờ ơn thánh trở lại lần nữa để bổ sức làm cho ba có thể tiến một bước dài... Khi nào thì ba được ơn đó ? Có lẽ ngày mai, trong tuần tới, hay còn lâu hơn nữa ? Dẫu sao, ba tin chắc là ba sẽ sớm được với ơn thánh toàn diện. Cho nên, hãy can đảm lên nào.

Ngày mai ba sẽ được rước lễ và có lẽ Chúa Giêsu bé nhỏ sẽ ngự vào tâm hồn ba, nếu không, ba sẽ chờ ngài. Chiều nay ba thử vẽ vài tấm hình cho con, con bé nhỏ của ba, vì ba biết con rất thích tranh, nhưng ba không có tài hội họa bao nhiêu. Mặc !

Ba lại đau cánh tay và không viết được nhiều. Ba vừa đọc một đoạn tín thư của Đức Mẹ Fatima mà ba rất thích mà ta đừng bao giờ quên : “Khi Mẹ nói với ba trẻ nhỏ, Mẹ yêu cầu các em hãy cầu nguyện cho những kẻ có tội trở lại và làm việc hãm mình để lỗi lầm của họ được thứ tha. Bao lâu tâm hồn ta sạch tội hoặc tìm lại được sạch trong, thì bấy lâu lời kêu gọi của Trái Tim Vẹn Sạch Mẹ Maria đối với kẻ có tội là nhắn gởi ta hết thảy, vì cùng lúc ấy lời cầu nguyện và sự hy sinh của ta có thể hữu ích cho họ. Để đáp lại lời Mẹ Maria yêu cầu, không phải ta chỉ xua đuổi tội lỗi khỏi tâm hồn mình, Mẹ còn muốn chúng ta hành động để xua đuổi tội lỗi nơi kẻ

khác, bằng sự kết hợp với ơn Cứu chuộc của Con yêu dấu Người.

Chúng ta hãy xem lời Mẹ Fatima kêu gọi lúc hiện ra lần thứ nhất : *“Các con có muốn dâng lên Chúa những hy sinh của mình và sẵn sàng chấp nhận mọi khổ đau mà Người gửi đến cho các con để đền bù mọi tội xúc phạm đến thánh nhan Người ? Các con có vui lòng chịu đau khổ cho kẻ có tội được ơn trở lại, để phạt tạ mọi tội phạm đến Trái Tim Vẹn Sạch Mẹ Maria ?”* và một đoạn sau đó : *“Các con hãy cầu nguyện và chịu đau khổ cho các kẻ có tội, vì nhiều linh hồn sa vào hỏa ngục vì không ai biết tự hy sinh và cầu nguyện cho họ”*. *“Một kẻ có tội ư ? Ba biết rõ một người ! Cuộc đời anh ta bỏ Chúa , chỉ cố vỏ sự tiêu-cực, đời sống vô-thần và hưởng thụ vật-chất. Đó là cuộc sống mà ngày nay người ta hướng đến! Mọi nhà đều bị phạt và kẻ can phạm bị bao vây, hình phạt đang gần kề, nhưng lòng Chúa xót thương đã ban cho nó !*

Ba tin là Chúa Giêsu sẽ chiến thắng và tình yêu của Người lớn hơn mọi tội nó phạm”. Bởi vì “đâu tội lỗi nhiều, ở đó ơn thánh sẽ tràn lan”. Bởi vì phải làm một sự sống lại toàn diện trong gia đình và khi sự sửa chữa đã xong, lòng thương xót sẽ đến và giọt lệ niềm vui sẽ tràn lan!”

Chẳng phải ba đang làm một sự sửa đổi tốt đẹp hay sao ! Sự chết có tính cách dâng hiến của ba chẳng có giá trước mặt Chúa sao ! Đó là lý do thâm sâu của cuộc đời định mệnh của ba : nói lên rõ ràng hậu quả tội lỗi của một gia đình không có đức tin. Em gái của ba chết vì một lý do tương tự lúc 5 tuổi ! Và sự chết của em gái của ba kéo theo những hiện tượng khó hiểu, nhưng đáng sợ. Đó là dấu hiệu đầu tiên, và bây giờ là dấu thứ hai. Luôn là máu : *“Gương xấu cần xảy đến, nhưng khốn cho ai đã phát sinh gương xấu đó , nó đáng bị cột đá vào cổ vát xuống biển, hơn là gây gương xấu cho một trong những đứa trẻ này...”*.

Vui nhận mọi sự Chúa gửi đến

Thứ bảy 24 tháng tám

Hôm qua ba không viết chữ nào vì cánh tay ba còn đau. Và mọi sự không có gì đáng nói, và

ba đang buồn, vì ba đang thèm hút thuốc, không muốn cầu nguyện chút nào, và rằng ba lại đau. Chỉ có khi chiều đến thì khá hơn, ba cảm thấy bình an và lạc quan đôi chút, nhưng một ngày qua chán nản. Dĩ nhiên ba có thể làm mọi việc : đọc sách, đi đứng, vẽ vời... nhất là học hành, nhưng ba không muốn vì giờ đây học cũng vô ích và thời hạn còn lại quá ngắn ngủi. Ba không muốn mất liên lạc với trời cao bằng cách hoàn toàn trở về trên trái đất.

Ba mất niềm vui thiên đàng và thế gian lại không thể đem lại an ủi cho ba đến nỗi ba bị khốn khổ và dằn co đôi bên, trong khi chờ đợi xem phe nào thắng. Tình trạng đó đã xảy ra tám ngày qua và nói được như lời ca vịnh : *“Cho đến bao giờ ?”* Con người ba thực kỳ lạ ? Không đủ sức cố gắng đeo đuổi một sự việc nào. Nếu ba là một đan sĩ, cứ hai tuần ba lén nhảy rào ra ngoài...

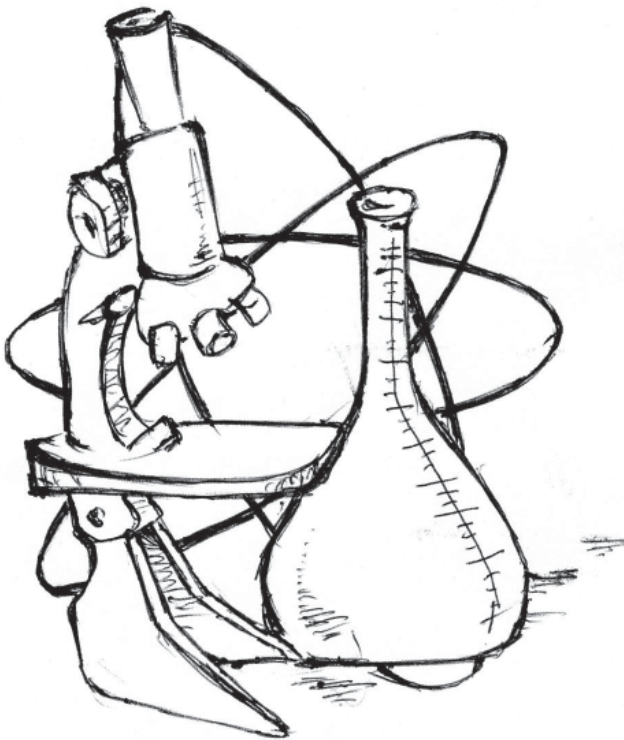
Chính thuốc lá làm cho ba buồn. Hiện ba chỉ còn và mãi mãi được quyền hút ba điếu mỗi ngày, và nhiều lần ba hối hận là đã sớm tự hạn chế mình như vậy. Cuối cùng ra, phải giữ như thế... Ba chỉ phải tự bảo là mình bị phạt và bị tống ngục. Thực ra mà nói, ở đây thì ham muốn hơn. Ba đang lừa dối mình bằng đếm tàn thuốc, nhưng không được. Cuộc sống nào như thế này ! Điều tệ hại nhất là hút thuốc thì làm cho răng cứng cát thêm. Nướu răng ba bị sưng đỏ lên và đau. Lại thêm một điều phải rán chịu. Ba đã hứa là phải vui nhận mọi sự khó nhọc Chúa muốn gửi đến không có cao vọng là mong ước điều gì. Ba biết mình quá ! Thôi hãy can đảm lên, gần tới đích rồi, nhưng nụ cười ba héo vàng và ba phải nghiêng rãnh chịu đựng, rồi ba sẽ tống hết mọi sự cho đến khi Chúa trở lại và ba sẽ nhận được “lòng xót thương”.

Cuối cùng ra, ngày mai Cha đáng kính Baudet sẽ trở lại sau chuyến nghỉ hè và ba sẽ vui mừng đón ngài tại phòng giam ba, có lẽ ngày thứ hai. Ba cũng đang chờ cha linh hướng có hứa sẽ trở lại, nhưng mãi chưa thấy...

Kỳ sau : Thịt và máu, thiết thực hơn chữ và số

Chúa nhật 25 tháng tám

Trang Khoa Học

15 phát minh khoa học hiện đại đáng sợ nhất thế giới

Phát triển khoa học đem lại nhiều tiện ích cho con người, nhưng cũng có lúc nó "phản" lại chính chúng ta.

Xếp thứ 15: Tia xạ tuyến đốt thương ngầm

Phát minh này là một phần trong kế hoạch vũ khí The Pentagon, thông qua việc dùng sóng cực ngắn để đốt thương da người, ngăn chặn quân địch tiến về phía trước. Tia này có thể khiến da

người đạt nhiệt độ 1300C, tạo nên vết đốt đau đớn khó chịu, buộc quân địch phải bỏ chạy.

Mặc dù, phía The Pentagon tuyên bố vũ khí này không hề chí mạng, nhưng các báo cáo liên quan cho thấy, nó có thể gây tổn thương 50% da người, 20% diện tích da, gây bỏng cấp 2 hoặc cấp 3, dẫn đến đe dọa tính mạng.

Xếp thứ 14: Máy ảnh chống phạm tội

Chiếc máy ảnh được phòng thí nghiệm BRS nghiên cứu ra này, giống như chiếc máy được thoát khỏi từ bộ phim viễn tưởng "Minority Report". Được biết, chiếc máy này có thể tiến hành phân tích hành vi của con người ở nơi công cộng, từ đó nhận biết kẻ phạm tội trong một đám người.

Chiếc máy đã theo dõi thực tế 150 người, từng bước thiết lập kho dữ liệu các hành vi khả nghi, sau đó dựa vào đó để phán đoán khả năng bạn có thể là tội phạm hay phần tử khủng bố.

Xếp thứ 13: Người máy tâm thần phân liệt

Các nhà khoa học đại học Texas vừa phát minh ra một chiếc máy tính thông minh, dùng để bắt chước bệnh tâm thần của loài người. Họ dùng lí thuyết quá tải để vận dụng vào máy tính, khiến chiếc máy do quá nhiều chi tiết kí ức vụn vặt mà bị quá tải.

Kết quả của thí nghiệm này khiến nhiều người vô cùng bất an. Có một lần, người máy nói mình đã trải qua tấn công khủng bố bom, nguyên nhân là do nó không cẩn thận xáo trộn kí ức của mình

và phần tử không bố.

Trong một thí nghiệm khác, nó không thể lí giải mình là một người máy, nên dùng đại từ nhân xưng thứ 3 để gọi mình.

Xếp thứ 12: Máy in 3D

Chúng ta đang trong giai đoạn cách mạng kĩ thuật in 3D. Công dụng mới lạ của máy in 3D có thể gọi là nhiều vô kể, nhưng kĩ thuật này có thể dẫn đến rủi ro tăng nhanh tỉ lệ tội phạm. Cùng với việc giảm sút của giá thành in 3D, càng nhiều súng ống sẽ được in ra.

Một khi đã trở thành phổ biến, bất cứ người nào cũng có thể download hình ảnh, sau đó in một vũ khí trong nhà. Các bộ ngành chính phủ đã đưa ra thông cáo, trong tương lai không xa, mạng Internet sẽ khiến cho việc sở hữu một chiếc súng dễ như trở bàn tay.

Xếp thứ 11: Kính Google Project Glass

Mặc dù đây chỉ là một diễn tiến tự nhiên của smartphone, nhưng những người mong đợi có được kính Google Project Glass hiện nay, giống như những người ở thập niên 90 nhìn thấy điện thoại vậy, cho rằng những vật này chỉ là đại gia khoe của.

Mọi người đồng thời cũng lo ngại, cái này giống như lắp đặt máy ảnh trên mặt, không cần qua sự đồng ý của người khác là có thể tự ý chụp ảnh, không hề có biện pháp phòng hộ, dẫn tới nạn chụp trộm tràn lan.

Xếp thứ 10: Chiến tranh mạng

Nếu nói nó là một kĩ thuật cao, thà rằng nói nó là một sự chuyển biến vô hình từ viết sang số. Sự việc Sony bị hack gần đây đã bị lộ một số email nội bộ của ngành điện ảnh. Ngoài ra, việc uy hiếp và tấn công mạng còn tồn tại trong ngành tài chính và ngân hàng, thậm chí là các trò chơi trên mạng.

Cùng với việc chúng ta đang bị ngập chìm trong các sản phẩm công nghệ cao, ai mà biết được lúc nào chiến tranh mạng sẽ trở thành một hình thức đấu tranh mới?

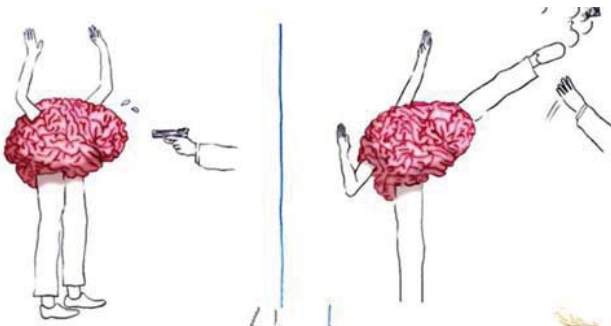
Xếp thứ 9: Súng điện TASR

Nếu đứng trong phạm vi cách cảnh sát 6m, bạn rất có thể bị bắn trúng bởi súng điện chống bạo lực, nhưng nếu như cách hơn 30m thì sao?

Súng TASR là một loại vũ khí có thể bắn ra phi tiêu điện siêu nhỏ, hỏa lực bán tự động, đạn bắn ra trong chớp mắt. Trên thực tế, bình quân mỗi tháng có 4 người chết vì súng điện TASR.

Xếp thứ 8: Uy hiếp suy nghĩ

Giống như trong “Inception”, quân sự Mỹ khát vọng có thể “bước vào” não của bạn, cấy ghép một ý nghĩ hư cấu, khiến bạn vĩnh viễn mất đi ý nghĩ của phần tử khủng bố. Đây là đề án mà Cục Quốc phòng Mỹ đưa ra, mặc dù trên lý thuyết có thể thực hiện, nhưng kỹ thuật này có thể bị lạm dụng.

Để chứng minh một kẻ phạm tội, cần thẩm vấn đến mức độ nào mới không thể không dựa vào việc cấy ghép ý nghĩ để ép người khác nhận tội? Giới hạn của nó cuối cùng là gì?

Xếp thứ 7: Robot cạnh tranh

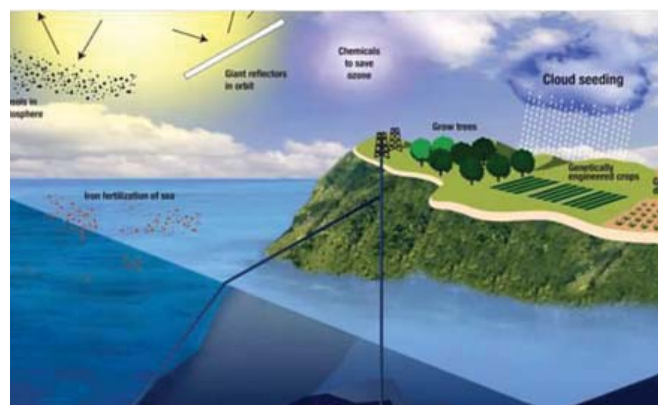
Trong một phòng thí nghiệm hệ thống thông minh, một nhóm robot bị nhốt trong một căn phòng bên trong có đặt hai đồng hồ, một đồng

là thức ăn, một đồng là thuốc độc. Trên người robot có lắp đặt đèn màu xanh có thể bật tắt.

Chúng nhanh chóng ý thức được, khi trong phòng đầy ánh sáng màu xanh, sẽ khiến càng nhiều robot khác đến tranh thức ăn. Sau vài hiệp, một số robot bắt đầu tắt đèn của chúng, từ chối giúp đỡ những con khác, một số khác thậm chí thay đổi phương hướng chiếu sáng của đèn, để dụ robot khác tránh xa thức ăn. Nhìn chúng trở nên tham lam như con người, thật sự rất đáng sợ.

Xếp thứ 6: Công trình địa chất

Công trình này đầu tiên thiết kế phục vụ cho chiến tranh, để tạo thiên tai cho nước địch. Hiện nay một số người đề nghị dùng nó để ứng phó với biến đổi khí hậu, đặt các chất hóa học xuống

biển hoặc vào không khí.

Nhược điểm của phương pháp này là một số hỗn hợp hóa học có thể gây ra hậu quả khôn lường, như làm hại động vật hoang dã, gây hạn hán và lũ lụt.

Xếp thứ 5: Châu báu tĩnh mạch

Một sinh viên tốt nghiệp đại học ở Israel đã thiết kế một viên ngọc, sau khi cắm tĩnh mạch vào, có thể phát điện theo dòng chảy của máu trong cơ thể người. Thí nghiệm này đẩy lên luồng ý kiến về khoa học cơ thể người. Đây là một phát minh chưa thịnh hành đã trở thành một trào lưu mới bị mọi người ghét bỏ.

Xếp thứ 4: Thời điểm kì dị

Điều này chỉ một thời khắc nào đó trong tương lai, lúc mà robot đã tiên tiến tới mức phát triển ý thức cá nhân, máy tính sẽ trợ giúp loài người tiến hóa. Đồng thời, do robot đã có ý thức cá nhân, nó sẽ phá kế cuối cùng tới phá hủy tất cả. Vậy thì vấn đề là, rốt cục loài người sẽ tồn tại hòa hợp cùng máy tính, hay bị chúng thay thế?

Xếp thứ 3: Đầu “phát” quảng cáo

Một công ty quảng cáo tên BBDD đã phát

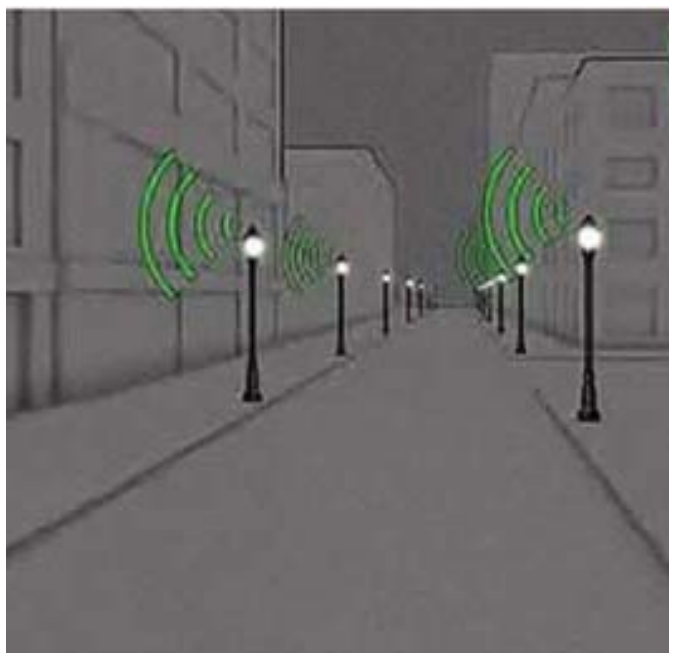
minh ra một thuật mới, có thể trực tiếp thông qua xương đầu để phát quảng cáo. Chỉ cần để đầu tựa vào lớp kính ở khoang tàu hỏa, kĩ thuật truyền đạt qua xương sẽ truyền thông tin tới đầu của bạn, khuyên bạn đi download một số ứng dụng điện thoại. Sau khi dùng một thời gian không lâu, chiếc mũ mà bạn đội sẽ thông qua rung động, nhắc bạn đi ăn tối.

Xếp thứ 2: Đèn đường gián điệp

Trong các thành phố lớn nước Mỹ, đèn đường sớm đã được thay đổi, người ta lấy lí do an ninh để lắp đặt camera giám sát. Những camera này có thể nghe được tiếng nói chuyện xung quanh, ghi âm lại nội dung nói chuyện, đồng thời rút ra những từ quan trọng cho việc điều tra.

Xếp thứ 1: Nhà tiên tri robot

Một siêu máy tính có tên Nautiloidea (tạm dịch: Ốc thiên nga) được nạp nội dung từ các tờ

báo trong suốt những năm 1945 đến nay. Thông qua việc phân tích kho dữ liệu phong phú này, nó có thể đưa ra dự đoán cho tương lai, trong đó có dự đoán đúng về cái chết của Bi Ladin.

Nó thu gọn phạm vi tìm kiếm trong vòng 200km trong biên giới Pakistan, và đúng thật tìm thấy nơi cất giấu thi thể của ông ở đó. Các nhà khoa học đang thử để chiếc robot này dự đoán nhiều việc hơn, như thời gian xảy ra các chuyện kì lạ, hay lúc nào bắt đầu sự thống trị tàn nhẫn chống lại loài người...

Lạc Lạc (Tou Tiao)

Canada định “bắc thang lên hỏi ông Trời”

Tòa tháp này cao gấp 20 lần tòa tháp Burj Khalifa của Dubai, có chiều cao 830m.

Japantimes đưa tin, công ty Thoth của Canada muốn xây dựng một tòa tháp sẽ cho phép các phi hành gia đi bằng thang máy lên tầng bình lưu trước khi lên tàu vũ trụ bay vào không gian.

Tòa tháp này cao gấp 20 lần tòa tháp Burj Khalifa của Dubai, có chiều cao 830m.

Ý tưởng về ‘thang máy vũ trụ’ lần đầu tiên được đề xuất vào năm 1895 bởi nhà khoa học người Nga - Konstantin Tsiolkovsky, sau khi ông nhìn thấy tòa tháp Eiffel ở Paris (Pháp).

Một thế kỷ sau, nhà văn Arthur C. Clarke đã đưa ý tưởng này vào cuốn tiểu thuyết “The Fountains of Paradise” (1979) của ông. Việc biến ý tưởng này thành hiện thực luôn luôn vấp phải rào cản về kỹ thuật.

Tòa tháp này cao gấp 20 lần tòa tháp Burj Khalifa của Dubai, có chiều cao 830m.

Tháng trước Mỹ đã cấp bằng sáng chế cho công ty Thoth với ý tưởng ‘thang máy không gian’, điều này hứa hẹn sẽ làm giảm đáng kể chi phí du hành không gian.

Hãng Pembroke đưa tin, tòa tháp này tên là Ontario, nó được xây dựng cao 20km, nó có bộ phóng vệ tinh, tàu vũ trụ, cũng có thể phát triển du lịch, dành cho hoạt động quan sát, nghiên cứu khoa học và thông tin liên lạc.

Tòa tháp thiết kế hình trụ gồm các ngăn được điều áp và xếp chồng lên nhau. Các hộp thang máy được lắp ráp ở bên trong cấu trúc này.

Thoth cho biết dự án nếu thành công có thể giúp giảm 30% chi phí phóng tàu vũ trụ.

Thoth cho biết dự án nếu thành công có thể giúp giảm 30% chi phí phóng tàu vũ trụ do việc di chuyển bằng thang máy sẽ loại bỏ hầu hết lực cản không khí và việc phóng tàu ở tầng bình lưu sẽ cần ít nhiên liệu hơn.

Theo tiểu thuyết của Clarke, thang máy được dùng để đưa tàu vũ trụ vào không gian, do đó cần phải có một sợi cáp dài 35.000 km, thứ không thể chế tạo bằng các vật liệu thời đó và một đối trọng với kích cỡ của một tiểu hành tinh.

Tuy nhiên, hiện nhiều hãng công nghệ đã có kế hoạch xây dựng chiếc thang máy này, trong đó hãng Obayashi của Nhật Bản với dự án đưa con người lên độ cao 36.000km so với mặt đất trong khoảng 7 ngày rưỡi bằng thang máy.

Đại Nguyên

Samsung tung 4.600 vệ tinh lập mạng lưới internet ngoài không gian

Samsung đang đề xuất tung ra hàng ngàn các vệ tinh nhỏ lên không gian để có thể cung cấp Internet siêu nhanh đến 5 tỷ người trên toàn thế giới.

“Gã khổng lồ” công nghệ Hàn Quốc cho biết trong một nghiên cứu rằng nhu cầu sử dụng dữ liệu di động trên thế giới đang ngày càng tăng cao và sẽ đạt 1 zettabyte/tháng (tương ứng với 1 tỷ terabyte) vào năm 2028.

Với tham vọng đáp ứng đủ nhu cầu cung cấp lượng dữ liệu trên cho toàn thế giới, Samsung đang đề xuất một kế hoạch sản xuất 4.600 vệ tinh mang dữ liệu di động ra ngoài không gian. Kế hoạch này sẽ đòi hỏi các vệ tinh có khả năng 1Tb/s hoặc cao hơn.

Chủ tịch bộ phận Nghiên cứu và Phát triển (R&D) tại Mỹ của Samsung, Farooq Khan cho rằng các vệ tinh sẽ “kết nối hai phần ba còn lại

của nhân loại mà hiện nay không thể truy cập vào Internet.”

4.600 vệ tinh sẽ được Samsung “thả” ra ngoài không gian với tham vọng cung cấp dữ liệu di động cho 5 tỷ người trên thế giới. Ảnh minh họa.

Ông Khan đưa ra một tầm nhìn “internet không gian”. Theo đó, các vệ tinh sẽ phủ sóng toàn thế giới lập nên một mạng lưới các vi vệ tinh. Các vi vệ tinh này được nghiên cứu có trọng lượng dưới 500kg, nằm dưới độ cao 2.000km. Chúng sẽ được theo dõi bởi các trạm mặt đất khi chúng di chuyển trên bầu trời.

Thay vì kết nối dữ liệu trực tiếp tới điện thoại di động, vệ tinh sẽ kết nối với các trạm thu phát sóng di động hoặc điểm truy cập Wi-Fi, sau đó các trạm này sẽ cung cấp kết nối đến các thiết bị di động.

Với một hệ thống khổng lồ các vệ tinh như vậy dự đoán sẽ tốn một khoản tiền không nhỏ để đầu tư, song ông Khan tin tưởng sau khi công nghệ không dây 5G được áp dụng rộng rãi thì chi phí hoạt động một hệ thống không gian dựa trên loại này sẽ giảm xuống.

Ông Farooq Khan nhận định dự án chỉ có thể thực hiện sớm nhất là vào khoảng năm 2020.

Nghiên cứu trên của Samsung xuất hiện sau ra khi Facebook ra mắt một thiết bị bay không người lái (drone) chạy bằng năng lượng mặt trời để phát sóng Internet đến các vùng xa xôi của thế giới.

Thiết bị không người lái (drone) của Facebook có chiều dài vượt quá sải cánh của chiếc Boeing 737 nhưng với khối lượng của chiếc xe hơi. Ảnh minh họa.

Theo ông Mike Schroepfer, Giám đốc công nghệ của Facebook chia sẻ thiết kế của nguyên mẫu máy bay không người lái hình chữ V của Facebook sẽ có sải cánh lớn hơn sải cánh của chiếc Boeing 737 nhưng trọng lượng chỉ nhỉnh hơn một chiếc xe hơi nhỏ.

Phần cánh được trang bị những chiếc pin mặt trời giúp bay được liên tục trong nhiều tháng trên độ cao gần 20km.

Trang Y Học

Bệnh viêm gan

Bác sĩ vui lòng cho biết bệnh viêm gan là gì, có bao nhiêu loại và có chích ngừa được không?

- Dũng Trần

Đáp : Thưa ông,

Viêm gan tiếng Anh là Hepatitis có nghĩa là gan bị tổn thương vì nhiều lý do như rượu, một số dược phẩm hoặc do vi khuẩn hoặc virus.

Viêm gan do virus có nhiều loại như A, B, C... Bệnh có một số triệu chứng như vàng da, mệt mỏi, đau bụng, mất khẩu vị...

- Viêm gan A lây lan từ người này sang người khác qua đường cửa miệng thực phẩm dính phần người bệnh. Thí dụ nhà bếp có bệnh sau khi đi cầu không rửa tay rồi làm bếp, dọn thức ăn gây nhiễm. Đôi khi bệnh cũng lây lan qua quan hệ tình dục. Khi đã bị bệnh thì không bao giờ bị tái phát.

Bệnh có thể chích ngừa, nhưng vệ sinh cá nhân rửa sạch tay cũng rất quan trọng để tránh lây lan.

Chú thích thêm là có tới một phần ba dân chúng Mỹ đều bị nhiễm Viêm gan A, mặc dù là bên đây các phương pháp phòng ngừa cũng khá phong phú và hữu hiệu.

- Viêm gan B lây lan do các chất lỏng trong cơ thể người bệnh khi giao hợp hoặc dùng chung ống chích với người bệnh. Rất ít dấu hiệu.

Bệnh có thể chích ngừa với vaccin cũng như áp dụng các biện pháp an toàn trong quan hệ tình dục như mang bao cao su...

- Viêm gan C, đa số bệnh nhân không có dấu hiệu và mang mầm bệnh suốt đời.

Bệnh lây lan khi máu của bệnh nhân xâm nhập người lành, như là dân ghiền thuốc dùng chung ống kim chích.

Hiện nay chưa có thuốc chích ngừa.

Bệnh nhân có thể bị xơ gan trầm trọng và cần được ghép gan.

Viêm gan do uống nhiều rượu:

Khi uống khoảng 3 oz rượu mỗi ngày trong vòng 10 năm thì ít nhất có 35% những người này bị viêm gan.

Nữ giới bị viêm gan nhiều hơn nam giới vì gan của họ không chuyển hóa chất rượu hữu hiệu như đàn ông.

Khoảng 1/3 người bị viêm gan do rượu sẽ chết trong vòng 6 tháng sau khi có dấu hiệu bệnh.

Dấu hiệu thông thường là ăn mất ngon, sút cân, mệt mỏi, ói mửa, bụng chướng nước, suy thận, suy gan.

Cách chữa hữu hiệu nhất là ngưng uống rượu và thay gan.

Viêm gan do dược phẩm:

Có nhiều loại dược phẩm có thể gây viêm gan như acetaminophen (Tylenol), thuốc steroids, viên thuốc ngừa thai, kháng sinh erythromycin, tetracyclin, thuốc nhóm sulfa, isoniazid chữa bệnh lao...

Không có cách điều trị đặc hiệu đối với loại viêm gan này, ngoại trừ ngưng dùng các loại thuốc gây ra viêm gan. Hy vọng các giải thích trên thỏa mãn sự tìm hiểu của ông.

MẮT BỊ CHÓI THƯỜNG XUYÊN

Hỏi : Mắt của cháu nhìn dưới ánh sáng mặt trời rất chói. Khi lái xe phải nheo mắt nhiều, và gần như không mở mắt được. Khi đeo kính đen thì đỡ hơn một chút. Điều này đã xảy ra vài tháng nay. Đôi khi trời không nắng nhưng cháu vẫn thấy chói mắt. Cháu cũng bị cận 2,25 và đeo kính bình thường. Ngoài ra trong người cháu lúc nào cũng cảm giác mệt và cảm giác buồn ngủ, hai mắt lúc nào cũng chỉ muốn nhắm lại dù cháu ngủ ngày 8 đến 10 tiếng. Xin bác sĩ giúp đỡ cháu. Cảm ơn BS nhiều. - Văn Phạm

Đáp : Chào cháu,

Khi trời nắng, ánh sáng mặt trời có nhiều tia cực tím mạnh hơn, vì thế rất nhiều người có khó chịu về mắt khi ra ngoài nắng. Mắt của cháu chắc cũng ở hoàn cảnh như vậy. Bây giờ thì cháu cần lựa mua kính râm làm sao để gió không lọt vào, chặn bớt nắng chói và lọc được các tia cực tím. Khi mua kính, cháu nên lựa loại có dấu hiệu ANSI Z 30.3 là loại mà các nhà chuyên môn cho là có thể chặn được từ 65 tới 95% các tia tử ngoại này. Về màu thì nên lấy màu xám, nâu hoặc xanh ve. Cháu bị cận thị như thế thì nên mua loại kính có thể đổi màu khi ra nắng (Transition hoặc photochromic).

Ngoài ra cháu cũng nên đi khám bác sĩ chuyên về mắt coi xem có bị bất thường khác không.

Vấn đề ngủ nhiều mà mắt cứ nhắm lại thì có

thể là do căng thẳng mệt mỏi vì công việc cũng như thay đổi thời tiết, vậy đề nghị cháu ăn uống đầy đủ, ngủ nghỉ điều độ, vận động cơ thể và sắp lại lịch làm việc cho thoải mái và dành chút thì giờ để giải trí tiêu khiển.

Chúc cháu mọi sự lành.

NGỦ NGHIỆN RĂNG

Hỏi : Tôi có cháu trai, năm nay cháu được 6 tuổi. Sức khỏe bình thường, chịu ăn chịu chơi. Chỉ có một điều là khi ngủ ban đêm thì cháu nó hay nghiến răng, hầu như thường xuyên. Vậy xin hỏi bác sĩ tại sao cháu nó lại nghiến răng như vậy, có ảnh hưởng gì tới sức khỏe và có thể chữa được hay không? Xin cảm ơn bác sĩ. - Linh Đăng

Đáp : Thưa bà,

Nghiến răng, tiếng Anh là Bruxism, là một chứng trong đó hai hàm răng chà xát vào nhau thành tiếng và thường thì đưa tới mòn mặt răng.

Hiện nay y học cũng chưa biết chính xác tại sao nhiều người, lớn cũng như bé, lại bị chứng này. Một số lý do được nêu ra có thể là do yếu tố tâm lý như lo âu, sợ hãi, căng thẳng tinh thần, hung hăng tức giận, rối loạn giấc ngủ hoặc do hai hàm răng không ăn khớp với nhau... Đôi khi hút thuốc lá hoặc lạm dụng rượu thuốc, tiêu thụ nhiều cà phê cũng gây ra nghiến răng.

Chứng này thường thấy ở trẻ em nhiều hơn là ở người lớn và may mắn là khi các cháu lớn lên tật này sẽ hết.

Bình thường, nghiến răng không gây ra hậu quả trầm trọng cho sức khỏe, tuy nhiên nếu kéo dài thì có thể làm răng càng ngày càng mòn gây khó khăn cho sự nhai thức ăn cũng như gây ra

chúng nhức đầu, đau mắt, đau khớp xương hàm-thái dương.

Trong đa số các trường hợp, không cần điều trị chứng nghiến răng, nhất là ở trẻ em vì khi các cháu lớn lên, chứng này sẽ tự hết. Ở những trường hợp mà nghiến răng thường xuyên xảy ra ảnh hưởng tới sức khỏe, nên đi bác sĩ để điều trị. Ngoài bác sĩ gia đình, cũng cần tới nha y sĩ để khám hàm răng.

Trường hợp của cháu nhà, hy vọng là khi cháu lớn sẽ hết bị chứng nghiến răng. Tuy nhiên bà cứ đưa cháu tới bác sĩ gia đình và nha sĩ để khám cho cháu nhé. Có thể là các bác sĩ sẽ cho cháu mang vài dụng cụ y nha khoa ở miệng để tránh mòn răng.

Bà cũng nên để ý xem cháu có chuyện gì không vui ở nhà cũng như ở lớp học hay không, vì đôi khi một vài sự bức mình nào cũng khiến cháu nghiến răng ban đêm khi ngủ.

Chúc bà và gia đình vui mạnh.

UỐNG NƯỚC NÓNG, NƯỚC LẠNH

Hỏi : *Bác sĩ Ý Đức ơi,*

Cháu và bạn cháu mới tranh cãi về một đề tài rất ư là quan trọng. Bạn cháu nó nói rằng uống nước nóng sẽ tăng nhiệt độ cơ thể ta sẽ đổ mồ hôi và cảm thấy mát mẻ. Cháu thì nghĩ rằng uống nước đá lạnh hoặc ăn kem thì trong người mát mẻ ngay. Bác sĩ coi xem nó đúng hay cháu đúng. - Duyên

Đáp : Chào cháu Duyên,

Cả cháu và bạn cháu đều không hoàn toàn đúng vì nhiệt độ của cơ thể được điều hòa bởi sự hô hấp và sự đổ mồ hôi ở trên da. Theo các nhà chuyên môn, thì thực phẩm nóng hoặc lạnh không có ảnh hưởng gì mấy tới nhiệt độ cơ thể. Thực phẩm nóng quá hoặc lạnh quá vào đến bao tử thì đều được dung hòa ngay với nhiệt độ của cơ thể. Với một cơ thể lớn của con người thì một chút thực phẩm nóng hoặc lạnh không đủ

sức để thay đổi nhiệt độ trong người, chẳng khác chi ta bỏ một cục nước đá vào trong một bồn tắm đầy nước nóng. Không phải chỉ hai cháu nghĩ như vậy mà nhiều người khác cũng có cùng một cảm giác như vậy, vì thế cho nên mới có thói quen là trời nóng bức mà uống một ly nước chanh đường đá là cảm thấy mát ngay hoặc lạnh giá mà uống một ly cà phê nóng thì cảm thấy ấm bụng hơn. Thực ra chỉ là cảm giác thoáng qua nơi thực quản và dạ dày mà thôi.

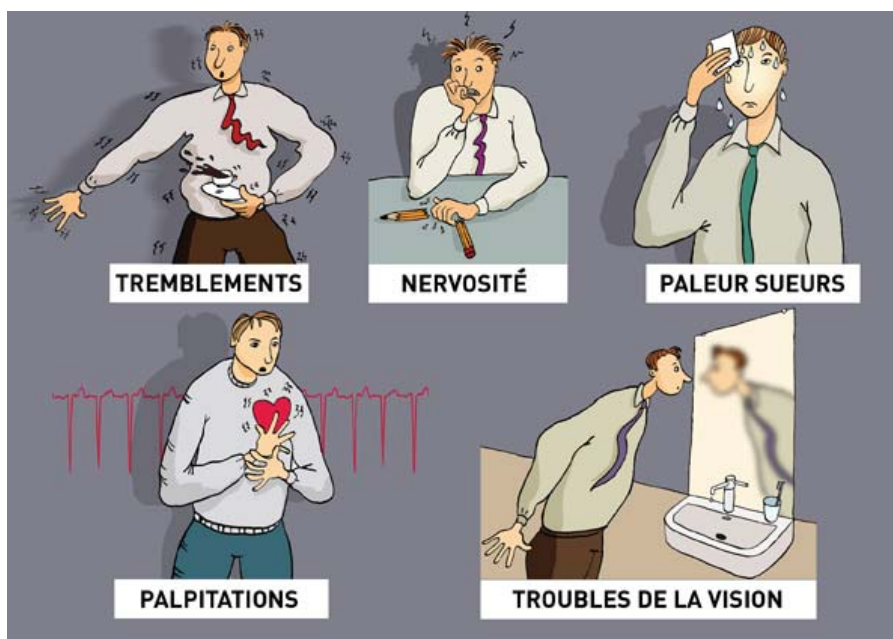
Bác sĩ Nguyễn Ý Đức
www.bsnguyenyduc.com

10 dấu hiệu hạ đường huyết

Tụt đường huyết khiến bạn lo lắng, chóng mặt, nếu không được can thiệp kịp thời có thể hôn mê hoặc tử vong.

Đường huyết được coi là thấp khi xuống dưới 70 mg/dl. Một nghiên cứu gần đây cho thấy người bị tiểu đường tuýp 2 có trung bình 19 cơn hạ đường huyết mỗi năm. Hiện tượng này rất hay xảy ra vào ban đêm, gây ra một số rối loạn giấc ngủ như đổ mồ hôi, ác mộng và nhảm lẫn.

Tụt đường huyết có thể gây ra khó tập trung, chóng mặt. Nếu không được chữa trị, các triệu chứng này có thể kéo dài, thậm chí người bệnh có thể hôn mê hoặc tử vong. Dưới đây là những triệu chứng báo hiệu hạ đường huyết để bạn có thể nhận biết và điều trị kịp thời.

Đói cồn cào

Nếu bạn đã ăn nhưng vẫn chưa cảm thấy thỏa mãn, hoặc đột nhiên lên cơn đói mà không hiểu vì sao, có nghĩa cơ thể bạn đang cần nhiều glucose hơn. Tốt nhất hãy bổ sung 15 g thực phẩm giàu carbohydrate. Hoặc bạn có thể ăn nhỏ, uống nước cam và ngậm kẹo cứng.

Cảm giác lo lắng

Khi nồng độ glucose giảm quá thấp, các tuyến thượng thận sẽ giải phóng hormone ephinephrine (hay còn gọi là adrenaline) báo hiệu cho gan tiết thêm đường. Các hormone dư thừa tạo ra một “cơn sốt adrenaline” khiến bạn cảm thấy lo lắng.

Mệt mỏi ban đêm

Hạ đường huyết vào ban đêm rất phổ biến và gây nên một số rối loạn giấc ngủ. Các triệu chứng bao gồm đổ mồ hôi, mơ ác mộng, đột nhiên thức dậy và khóc, hoặc cảm giác mệt mỏi chưa được nghỉ ngơi đủ và mơ hồ, hay nhầm lẫn khi ngủ dậy. Ăn nhẹ trước khi ngủ có thể giảm tần suất và mức độ nghiêm trọng của các triệu chứng này.

Run rẩy

Hệ thống thần kinh trung ương bắt đầu hoạt động kém khi nồng độ glucose mất cân bằng. Kết quả, catecholamine được giải phóng kích thích sản sinh glucose và khiến người bệnh bị run.

Cảm xúc không ổn định

Thay đổi tâm trạng một cách đột ngột không phải là một điều bình thường. Khi bị hạ đường huyết, bạn có thể bỗng dưng cáu giận, buồn bã, khóc lóc, muốn ở một mình. Một số biểu hiện không nặng lắm như dễ bực mình cũng báo hiệu đường huyết đang giảm.

Ra mồ hôi

Đổ mồ hôi thường là một trong những dấu hiệu đầu tiên của tụt đường huyết. Hãy coi chừng nếu bạn đột ngột ra mồ hôi bất kể thời tiết nóng hay lạnh.

Chóng mặt, choáng váng

Nếu bạn đã trải qua những triệu chứng này, hãy nhanh chóng điều trị hạ đường huyết. Lượng đường trong máu giảm có thể dẫn đến ngất xỉu. Khi cảm thấy bản thân như sắp ngất, hãy ngồi hoặc nằm xuống ngay lập tức để tránh bị thương.

Suy nghĩ vẩn vơ

Bộ não đặc biệt nhạy cảm với glucose nên bạn sẽ hay nhầm lẫn, khó tập trung vào công việc tại một thời điểm nếu bị hạ đường huyết.

Vấn đề thị giác

Nếu mắt bạn đột nhiên bị mờ đi hoặc bạn nhìn thấy hai hình ảnh, có thể là do lượng đường trong máu bị giảm.

Nói lắp

Khi bị thiếu đường, não không còn phát hiện ra sự thay đổi trong lời nói khiến bạn dễ nói lắp. Những người xung quanh sẽ nghĩ bạn bị say rượu trong khi vấn đề thực sự là tụt đường huyết.

5 thói quen buổi sáng phải mạnh mẽ cần bỏ

Ăn sáng xong, bạn không nên đánh răng ngay vì sẽ dễ làm hỏng men răng. Tốt hơn, hãy uống một cốc nước lọc.

Buổi sáng tuy ngắn ngủi nhưng lại dễ tạo ra những thói quen không tốt. Dưới đây là 5 lỗi đàn ông hay mắc sau khi ngủ dậy và cách sửa chữa.

Kiểm tra email, tin nhắn công việc ngay khi thức dậy

Danh sách dài những tin nhắn liên quan đến công việc có thể khiến bạn rơi vào hoảng loạn trước khi kịp rửa mặt. Điều này làm cho ngày mới của bạn có một khởi đầu tiêu cực. Nếu trả lời email, tin nhắn khi còn ngái ngủ, bạn sẽ dễ phạm nhiều lỗi sai. Trong trường hợp buộc phải xem thư từ trước giờ đi làm, hãy chờ đến khi bạn hoàn toàn tỉnh táo. Một nghiên cứu thuộc Đại học Columbia chỉ ra những người kiểm tra email vào một giờ nhất định sẽ đỡ bị stress.

Tự nói với bản thân sẽ tập thể dục sau

Đây có thể là một lời khuyên cũ nhưng vẫn cần được nhắc lại. Tập thể dục sau giờ làm khó hơn tập thể dục vào buổi sáng nhiều. Lý do là sau một ngày làm việc căng thẳng, bạn sẽ không còn sức để đến phòng gym. Bởi vậy, hãy tranh thủ vận động vào buổi sáng, chỉ 10-15 phút đổ mồ hôi là đủ.

Tắm nước quá nóng

Nước nóng sẽ rất tốt khi cơ thể mệt mỏi, nhưng lại không phải là lựa chọn đúng đắn để bắt đầu ngày mới. Nhiệt độ cao sẽ thông báo với hệ thần kinh rằng đã đến lúc cơ bắp được thư giãn và làm chậm nhịp tim, khiến bạn cảm thấy buồn ngủ. Nếu muốn tỉnh táo, hãy tắm nhanh bằng nước lạnh. Sẽ hơi khó chịu một chút, nhưng sau đó bạn thấy khỏe khắn và đầy năng lượng.

Ăn quá nhiều carbs trong bữa sáng

Bữa sáng vội vàng sẽ ảnh hưởng đến toàn bộ chế độ ăn kiêng của bạn. Nghiên cứu chỉ ra rằng nếu buổi sáng chỉ ăn carbs mà không nạp protein, cơ thể sẽ thèm đồ ăn vặt suốt cả ngày. Tốt nhất, hãy ăn nhiều protein để no lâu và tránh bị tăng cân. Một trong những món lý tưởng cho bữa sáng là trứng ốp la.

Đánh răng ngay sau khi ăn

Tất nhiên không ai muốn ra ngoài với hơi thở nặng mùi. Thế nhưng đánh răng ngay sau khi ăn sẽ tấn công bề mặt răng và làm hỏng men răng, đặc biệt là nếu bạn vừa hấp thụ những món có tính axit như hoa quả và cà phê. Bởi vậy nên đánh răng sau khi ngủ dậy và trước khi ăn sáng. Sau khi xong bữa, bạn hãy uống một cốc nước

lọc để làm sạch miệng. Hoặc nếu bắt buộc phải đánh răng sau khi ăn sáng, hãy chờ ít nhất 30 phút. Theo một nghiên cứu, những người đánh răng sau khi uống đồ có tính axit từ 30-60 phút sẽ ít bị hỏng men răng hơn những ai đánh răng ngay sau 20 phút.

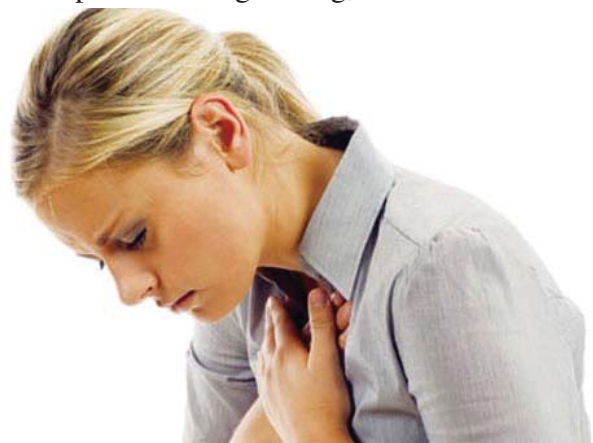
Minh Nguyên

HAY BỊ KHÓ THỞ, HỤT HƠI

Hỏi : Mới đây tôi có đi khám bác sĩ vì ho nhiều quá. Mấy ngày sau thì bác sĩ cho hay phổi của tôi đang có vấn đề, cần vào bệnh viện để điều trị. Tôi hút thuốc lá từ hơn 30 năm nay. Từ năm ngoái, tôi hay bị khó thở và nhiều khi phải thở oxy. Bác sĩ nói là tôi bị bệnh gọi là emphysema gì đó, ông có giải thích cả nửa giờ nhưng tôi chưa hiểu rõ vì tiếng Anh của tôi cũng giới hạn. Xin bác sĩ vui lòng giải thích cho tôi nhé và tình trạng có nguy hiểm không?

- Trần Thung

Đáp : Thưa ông Thung,

Ông thực là may mắn, có một bác sĩ tận tâm dành cả nửa giờ để giải thích tình trạng bệnh của ông, chứ ngày nay các bác sĩ cũng quá bận rộn, ít thì giờ nói với bệnh nhân.

Emphysema tiếng Việt là bệnh Phổi Trần Khí, trong đó các phế nang chứa không khí bị tổn thương đưa tới giảm diện tích trao đổi dưỡng khí và thán khí ở phổi, khiến cho người bệnh thấy khó thở. Ngoài ra, các mô bào đàn hồi ở phế quản cũng hư hao, khiến cho các ống này xẹp xuống khi bệnh nhân thở ra, gây khó khăn cho không khí ra vào.

Bệnh xuất hiện từ từ và dấu hiệu chính là

người bệnh thấy hụt hơi khó thở, làm công việc hơi nặng nhọc một chút là thấy mệt rồi. Lâu ngày, ngay cả khi ngồi không, họ cũng hụt hơi. Trường hợp nặng thì môi và móng tay có màu xám nhạt, tim đập nhanh, trí óc không được tỉnh táo vì não bộ thiếu dưỡng khí.

Nguyên nhân gây ra bệnh này là do tiếp xúc với chất gây ô nhiễm nhất là hút thuốc lá, cần sa, khói từ các công xưởng hoặc chất silica từ hầm mỏ. Người không hút thuốc lá nhưng thường xuyên hít thở không khí chung với người hút thuốc lá cũng hay bị bệnh, nhất là các cháu bé sống chung một nhà.

Lâu ngày, bệnh đưa tới tình trạng xẹp phổi, ảnh hưởng tới trái tim, nhiễm trùng hô hấp, tất cả đều nguy hiểm tới tính mệnh.

Bệnh không thể chữa dứt khỏi tuy nhiên một số dược phẩm có thể giúp đời sống của người bệnh thoải mái đôi chút hoặc cũng có thể giải phẫu. Bác sĩ sẽ đưa ra phương thức trị bệnh sau khi khám và làm các xét nghiệm cần thiết.

Về trường hợp của ông, tôi đề nghị là ông nên trở lại ngay với vị bác sĩ mà ông có may mắn gặp. Đây là một lương y đấy. Chắc chắn vị này sẽ dành nhiều thì giờ để cùng ông thảo luận phương thức chữa trị. Hãy hợp tác với ông ta. Và việc đầu tiên ông cần làm ngay là ngưng hút thuốc lá tức thì. Cả triệu người bỏ thuốc gọi là cold turkey đều thành công. Do đó tôi tin chắc là ông có thể làm được, trước khi tình trạng trở nên xấu hơn nữa.

Chúc ông nhiều may mắn.

THUỐC NÀO CHỮA LỞ MIỆNG

Hỏi : Thưa bác sĩ, cháu thường lở môi miệng khi ăn đồ có dầu chiên hoặc khí hậu quá lạnh, cháu hay có những mụn nhỏ mọc xung quanh miệng rất khó chịu và đau. Cháu có đọc trên báo nói là do bệnh Herpes Simplex, bác sĩ có loại thuốc nào chữa bệnh này giúp cháu. - Nga Tran

Đáp : Chào cô Nga,

Tôi thông cảm với cô vì loét lở miệng thường là rất đau, nhất là khi ăn uống.

Loét lở miệng môi do nhiều nguyên nhân: có thể là nhiễm trùng với các loại vi khuẩn, virus,

nấm hoặc là dấu hiệu của suy dinh dưỡng hoặc biến chứng một số bệnh của cơ thể... Cho nên muốn điều trị phải đi bác sĩ khám để tìm nguyên nhân. Điều trị có thể với các loại kháng sinh, thuốc chống virus, thuốc súc miệng diệt vi khuẩn, nước muối...

Herpes Simplex là một loại virus gây bệnh ở miệng và cơ quan sinh dục. Không có thuốc chữa dứt bệnh này, nhưng có các loại thuốc như acyclovir, Famciclovir... có thể rút ngắn thời gian bị bệnh. Các thuốc này cần được bác sĩ khám, biên toa và theo dõi.

Trong khi chờ đợi, cô có thể súc miệng với nước muối hoặc các nước súc miệng bán ở siêu thị có chứa chất gây tê tê ở miệng để giảm đau.

Tôi đề nghị cô đi khám bác sĩ gia đình để tìm nguyên nhân rồi điều trị nhé chứ để lâu không ăn uống được thì rất bất tiện.

Chúc cô mọi sự bình an.

Bác sĩ Nguyễn Ý Đức

Trang Gia Chánh

Cơm nếp chiên thập cẩm

Nguyên liệu:

Gạo nếp - 1 bát; Lạp xưởng - 1/2 cái
Thịt muối - 80g; Nấm hương - 2-3 cái
Tôm khô - 60g; Hành lá, tỏi - vừa đủ
Nước dùng gà - 500ml;
Dầu ăn, xì dầu, gia vị -

Hướng dẫn:

Bước 1 : Chuẩn bị và sơ chế nguyên liệu

- Đối với gạo nếp, để đạt độ dẻo, ngon của gạo sau khi nấu thì bạn cần phải ngâm gạo trước khi chế biến là 10 tiếng. Nếu bạn muốn làm món cơm nếp chiên thập cẩm này vào bữa sáng hay bữa trưa thì cần ngâm gạo từ đêm hôm trước.

Bước 2 : - Nấm hương bạn ngâm nở với nước trong một bát con. Với tôm khô bạn cũng ngâm với nước cho mềm.

- Sau đó, bạn thái nhỏ lạp xưởng, nấm, tôm khô, hành lá, tỏi, thịt muối, để gọn tất cả nguyên liệu đã thái vào một cái đĩa (khay) to.

Bước 3 : - Gạo ngâm trước đó, bạn đem vo sạch và để ráo.

- Đặt chảo lên bếp, cho dầu vào đun nóng, sau đó cho tỏi vào phi thơm trong 30 giây với

lửa lớn.

- Tiếp tục cho nấm, tôm khô, thịt muối, lạp xưởng vào chiên, đảo đều tay trong 4-5 phút.

Bước 4 : - Khi các nguyên liệu đã chín, bạn trút tất cả ra đĩa, giữ lại lượng dầu còn thừa trong chảo để chiên gạo nếp.

Cơm nếp chiên thập cẩm tuyệt ngon nhìn là muốn ăn ngay 4

Bước 5 : - Tiếp đến, bạn thêm 15ml dầu ăn vào chảo, cho gạo nếp vào chiên, thêm nước dùng gà đã chuẩn bị trước đó vào, đảo cho đến khi nước dùng cạn.

- Khi cạn bạn lại tiếp tục lấy nước dùng gà cho vào và đảo đến khi hết nước dùng gà đã chuẩn bị thì thôi.

Lưu ý : Khi cho nước dùng gà vào chảo, bạn nên cho ít một, tránh cho một lúc hết toàn bộ nước dùng, gạo nếp chiên sẽ không ngon, dễ bị nát, khô hoặc cháy.

Bước 6 : - Khi gạo nếp đã chín, bạn cho các nguyên liệu đã chiên trước đó vào trong chảo, đảo đều cùng với gạo chín.

- Thêm ít xì dầu cho màu đẹp và có vị, nêm nếm gia vị vừa ăn.

Bước 7 : -Cuối cùng là cho thêm hành lá vào, đảo khoảng 20 giây rồi cho cơm chiên ra bát. Thường thức ngay món ăn tuyệt ngon này thôi nào !

Yêu cầu thành phẩm :

- Cơm chiên thập cẩm có màu đẹp mắt, có mùi thơm hấp dẫn, vị vừa ăn, các nguyên liệu đều chín và không bị cháy.

- Từng hạt cơm dẻo, to, ăn không sượng, không bị khô.

Bí quyết chọn nguyên liệu ngon :

- Gạo nếp phải đều hạt, bóng, căng, hạt không bị vỡ, không có nhiều hạt màu vàng. -Gạo ngon sẽ có mùi thơm dễ chịu, khi nhai thử gạo ngon sẽ có vị ngọt, không có mùi vị lạ.

- Tôm khô phải chọn tôm có màu vàng, hoặc màu đỏ hơi nhạt, không nên chọn màu đỏ đậm vì có nhiều phẩm màu.

- Nên chọn những con tôm khô, khi cầm vào có cảm giác khô ran, nhưng khi ăn vẫn còn vị ngọt nước đó là tôm khô chất lượng.

Tuy món ăn hơi mất thời gian cho phần chế biến nhưng hoàn toàn dễ thực hiện mà lại bổ dưỡng, hương vị thật thơm ngon, tuy là cơm chiên nhưng cung cấp đủ chất dinh dưỡng giống một bữa ăn hoàn chỉnh cho bạn một ngày dài năng động. Các bạn có thể học cách làm cơm nếp chiên thập cẩm này để có thể thay đổi món trong bữa cơm hàng ngày, giúp cho bữa ăn của cả gia đình bạn ngon miệng hơn rất nhiều, thường xuyên đổi vị với món ăn ngon hết sảy này nhé!

Gà sốt Tứ Xuyên lừng danh

Gà sốt Tứ Xuyên là một món ăn không còn xa lạ với nhiều gia đình bởi cách làm không hề khó. Với những nguyên liệu dễ tìm, bạn có thể dễ

dàng tạo nên một món ăn vô cùng bắt mắt người thưởng thức với mùi vị thơm ngon cùng thịt gà bùi tươi, sợi phở mềm mịn cùng chút trứng bắc hà và gia vị nước sốt ngon tuyệt.

Nguyên liệu:

Gà - Nửa con; Trứng bắc thảo - 1 quả
Bánh phở - 2 lá; Lạc giã nhỏ - 25 gr
Cần tây - 20 gr; Hành tím - 1 củ
Tỏi - 3 gr; gừng - 3 gr; ớt đỏ - 3 gr
Rau mùi - vài nhánh; Phần sốt tứ xuyên -
Bột nêm gà - 15 gr; Muối - 7 gr
Xì dầu - 15 ml; Bột thì là - 15 gr
Ớt sa tế - ml; Dầu mè - 15 ml

Hướng dẫn:

Bước 1: Cần tây các bạn rửa sạch rùi thái nhỏ. Hành tím các bạn bỏ vỏ rùi rửa sạch, băm nhỏ. Gừng bạn cạo vỏ rùi rửa sạch và băm nhỏ.

Ớt các bạn cũng rửa sạch rồi băm nhỏ

Sau đó các bạn trộn tất cả các nguyên liệu trên vào một bát tô cùng với nước sốt và trộn cho thật đều sao cho các nguyên liệu đều ngấm gia vị

Bước 2: Các bạn cắt phở thành miếng vừa ăn rồi xếp ra đĩa cho sạch. Trứng bắc thảo các bạn cắt thành những miếng nhỏ cho vừa ăn

Bước 3: Luộc gà. Bạn bắc nồi lên bếp có sẵn nước rồi cho thêm gừng, tỏi rùi cho gà vào luộc (Gừng và tỏi giúp gà luộc có hương thơm hấp dẫn và đậm đà hơn). Bạn nên cho thêm một chút bột canh, mì chính để thịt gà thêm ngọt

Bước 4: Gà chín các bạn lấy gà ra và để ráo nước và để gà nguội. Bạn có thể để gà trog tủ lạnh 15 phút giúp thịt gà săn chắc. Sau đó các bạn chặt gà thành những miếng vừa ăn rồi xếp lên đĩa đựng bánh phở đã cắt ở trên. Bạn cho thêm trứng bắc thảo đã chuẩn bị rồi rưới nước sốt đã chuẩn bị.

Bước 5: Bước cuối cùng chúng ta chỉ cần rắc thêm một chút vừng, lạc xung quanh và thêm vài nhánh rau mùi trang trí bên trên.

Gà chiên giòn ướp bia

Nguyên liệu:

Cánh gà - 300 gr; Lạc rang bỏ vỏ - 50 gr
Bia - 1 lon; Bột mì - 60 gr
Trứng - 1 quả; Tỏi, ớt khô, gừng, Tiêu xay,

ngũ vị hương, gia vị, lá nguyệt quế (tùy ý).

Hướng dẫn:

Bước 1: Các bạn chặt cánh gà thành từng miếng nhỏ vừa ăn.

Bước 2: Bạn ướp cánh gà đã chặt với gừng, tỏi và tiêu.

Bước 3: Bạn thêm bia và xì dầu vào, ướp gà trong khoảng 1-2 tiếng.

Bước 4: Các bạn đổ phần bia ướp đi, sau đó thêm bột mì và đập trứng vào cùng với gà, trộn đều lên.

Bước 5: Bạn chiên gà trong chảo ngập dầu đến khi phần vỏ thịt gà giòn và vàng đều. Sau đó, bạn gấp gà ra để cho ráo dầu.

Bước 6: trong chảo dầu nóng, các bạn cho gừng, tỏi và ớt khô vào phi thơm.

Bước 7: Tiếp theo bạn cho gà, ngũ vị hương, tiêu và lá nguyệt quế vào đảo đều.

Bước 8: Cuối cùng khi miếng gà đã ngấm gia vị, bạn cho lạc rang vào, xóc thật đều lên rồi tắt bếp.

Xôi lá dứa bằng nồi cơm điện

Xôi lá dứa là món ăn thơm ngon, mùi thơm của gạo nếp, lá dứa hoà quyện tạo nên mùi đặc trưng.

Nguyên liệu:

Cho phần nấu xôi - 4 bát gạo nếp; lượng nước vừa đủ để nấu xôi; 20 lá dứa tươi; ½ muống cà phê muối. Phần rắc lên xôi - Dừa nạo sợi; vừng; 60g đường; 5g muối

Hướng dẫn:

Bước 1: Lá dứa rửa sạch, cắt nhỏ cho vào máy xay, xay mịn. Lọc lấy phần nước cốt của lá dứa.

Bước 2: Gạo đãi sạch cho đến khi trong nước. Để ráo, Đổ gạo, lá dứa và nước vào trong nồi cơm điện. Đảo đều. Rồi bật nồi cơm ở chế độ "Cook".

Nấu cho đến khi công tắc nồi bật sang nút giữ ấm. Mở nồi, đảo đều xôi rồi đập vung, bật nút "Cook" nấu thêm 10-15 phút nữa để xôi được chín đều.

Bước 3: Hạt vừng rang chín. Cho vừng vào túi, đập dập vừng một chút cho vừng thêm thơm.

Bước 4: Trộn đường vào với hạt vừng, muối, để sang một bên.

Cho xôi lá dứa ra đĩa, cho dừa nạo lên trên, rắc hỗn hợp vừng lên rồi thưởng thức!

Gà hầm sả

Chúng ta đều biết gà và sả là những thực phẩm tốt cho sức khỏe, chính vì thế sotaynauan.com xin giới thiệu đến các bạn cách làm gà hầm sả tuyệt ngon này.

Nguyên liệu:

Gà đùi - 300g rửa sạch chặt miếng vừa ăn
100g gừng 1 nửa đập dập, 1 nửa thái chỉ -
Tỏi - 1 củ đập dập

Sả 4 củ, 2 củ thái lát mỏng, 2 củ để nguyên
đập dập - Hành lá -

Hướng dẫn:

Bước 1: -Bạn cho chút dầu ăn vào chảo, cho sả, gừng, tỏi vào và phi thơm lên.

- Cho tiếp gà vào xào 1 lúc cho săn lại, nêm gia vị vừa ăn.

Bước 2: - Gà chín sẵn lại thì đổ 1 tô nước vào nồi. Nước sôi thì vặn nhỏ lửa rồi ninh đến khi gà mềm là được.

Gà hầm sả mềm thì múc ra bát và thưởng thức nhé!

Sườn sốt me

Vị ngon của món sườn sốt me sẽ khiến bạn

ngây ngất, chỉ muốn ăn mãi không thôi...

Nguyên liệu:

Sườn non - 500g; Nước cốt me - 5ml. Gia vị - đường, hạt tiêu, bột nghệ, bột canh. Hành khô, tỏi khô - Cà chua - 1 quả thái hạt lựu

Hướng dẫn:

Bước 1: Sườn rửa sạch, ướp với gia vị, hạt tiêu, để 15 phút cho ngấm.

Bước 2: Hành khô, tỏi khô băm nhỏ, phi với dầu ăn cho thật thơm.

Bước 3: Lọc bỏ xác hành tỏi khô, chắt lấy dầu đã phi thơm. Dùng chính dầu này để rán sườn. Cách làm này giúp miếng sườn vẫn thơm mùi hành tỏi phi, nhưng không bị cháy đắng vì có hành tỏi khô dính quanh miếng sườn khi rán.

Sườn rán vàng hai mặt, vớt để riêng cho ráo mỡ.

Bước 4: Dùng một chiếc chảo khác, cho chút dầu ăn rồi đảo qua cà chua cho mềm.

Bước 5: Sau đó, cho nước cốt me, nêm chút gia vị và đường cho vừa khẩu vị, rồi cho tiếp sườn vào đun cho đến khi gần cạn, nước sốt sánh lại là được.

Gấp sườn sốt me ra đĩa, đổ nước sốt trong chảo lên sườn.

Cánh gà xào húng quế cay xè kiểu thái

Một món ăn cực ngon từ gà mang chút cay cay của thái, chút bùi bùi, thơm ngon của thịt gà mềm tươi đã tạo nên món gà xào húng quế ngon tuyệt. Hãy học cách làm món ngon này với số tay nấu ăn nhé!

Nguyên liệu:

Cánh gà - 400 gr

Lá húng quế, tỏi, ớt - nguyên liệu

Nước mắm, xì dầu, đường - gia vị

Hướng dẫn:

Bước 1: Các bạn chặt cánh gà thành những miếng nhỏ

Bước 2: Các bạn băm nhỏ tỏi rồi phi thơm.

Bước 3: Các bạn cho cánh gà vào xào chung với tỏi

Bước 4: Các bạn cần nêm thêm ớt, xì dầu, nước mắm và đường cho vừa ăn nhé!

Bước 5: Các bạn cho húng quế vào xào chung là xong

Gỏi xoài mực khô lạ miệng mà ngon

Gỏi xoài mực khô sẽ khiến bạn thích chỉ sau lần đầu tiên nếm thử bởi vị thơm đặc trưng của mực nướng, vị thơm của húng quế và một ít chua chua của xoài.

Nguyên liệu:

Xoài xanh - 1-2 quả; Mực khô - 1 con

Rau húng thơm, hành khô, quả ớt tươi. -

Lạc rang chín - Chanh - 1 quả

Gia vị - Đường, mì chính, nước mắm.

Hướng dẫn:

Bước 1: Rau húng thơm rửa sạch, thái nhỏ. Hành khô bóc vỏ rửa sạch phi thơm, lạc rang

chín bỏ vỏ, giã nhỏ.

Bước 2: Xoài gọt vỏ, bào sợi đựng vào âu sạch.

Bước 3: Mực khô kẹp vỉ nướng trên than hoa hoặc bếp ga.

Gói mực vào giấy sạch dùng chày đập cho mềm, sau đó tước nhỏ và chao qua dầu ăn để mực được giòn.

Bước 4: Pha nước mắm trộn gói gồm: 2 thìa canh nước mắm + 2 thìa canh đường trắng + 1 thìa mì chính + 1 quả ớt chín cắt nhỏ + 1 ít nước cốt chanh, nêm nếm lại cho vừa khẩu vị.

Bước 5: Khi trộn gói lần lượt cho mực, rau húng, lạc rang vào. Cuối cùng rưới phần nước trộn lên và trộn đều. Nên trộn trước khi ăn khoảng 5-10 phút để xoài giữ được độ giòn.

Bước 6: Khi ăn rắc thêm hành khô vào, trang trí vài ngọn rau húng cho đẹp mắt.

Các mẹo vặt dành cho món luộc

Bạn đừng nghĩ luộc chỉ đơn giản là “ném” thực phẩm vào nồi nước sôi. Dù là luộc rau củ, lòng hay thịt, một chút mẹo vặt sẽ khiến món ăn ngon hơn hẳn.

Rau xanh: Với các loại rau như cải bẹ xanh, cải ngọt, rau muống, nên cho nước nhiều, thêm một ít muối và để lửa lớn cho nước sôi già mới cho rau vào. Sau khi vớt, có thể cho rau vào ngâm trong nước có đá, rau vừa xanh lại vừa giòn. Nhưng cách này làm mất một số vitamin trong rau.

Súp lơ trắng hoặc xanh: Cũng làm như cách trên, khi ngâm vào nước đá, bông cải sẽ giòn,

không bị mềm hay rã những đọt bông trên mặt.

Lòng heo: Để lòng được trắng và giòn, khi luộc, chờ nước thật sôi mới thả lòng vào. Lúc lòng chín tới, vớt ra đem nhúng ngay vào chậu nước có pha chút phèn chua (nước phèn này đã được đun sôi để nguội). Làm như thế, lòng sẽ trở nên trắng, giòn.

Gà luộc: Cho gà vào nồi lúc nước lạnh, bỏ thêm một miếng gừng và hành nướng đập dập cho thơm, đun sôi rồi để lửa nhỏ, thỉnh thoảng cho thêm một chút nước lạnh vào nồi. Gà chín, tắt bếp, om một lúc, vớt ra thả vào chậu nước đun sôi để nguội (thả thêm vài cục đá), con gà trông sẽ căng mọng rất ngon.

Muốn trông gà vàng ươm thì lấy nước mỡ gà quét lên da. Muốn chặt gà đẹp, bạn hãy để ráo nước và thật nguội mới chặt.

Thịt chân giò: Với thịt chân giò, nhất là miếng bắp giò, trước khi luộc, bạn dùng sợi dây lạt bó miếng thịt lại cho chặt. Sau khi luộc chín, vớt ra cho vào một tô nước lạnh ngâm chừng 5 phút để miếng thịt trông trắng và sạch hơn. Bạn cũng có thể vớt ra để nguội rồi cho vào tủ lạnh, lúc ăn mang ra thái miếng mỏng.

Thịt bò bắp: Để thịt mềm, thơm, khi cho thịt vào nồi nên đập một củ sả, một miếng gừng, cho thêm ít mắm, ngũ vị hương và khoảng 1-2 thìa cà phê rượu trắng vào ít nước rồi đun cạn, cho thêm một ít nước lạnh vào đun tiếp gần cạn rồi vớt thịt ra.

Bí quyết để luộc gà đẹp và ngon

Trong những ngày nghỉ cuối tuần, các bà nội trợ muốn chiêu đãi gia đình, những người thân món gà luộc là một món ăn phổ biến, dễ làm và khá ngon, tương đối thích hợp với túi tiền của các gia đình.

Nhưng làm thế nào để chế biến gà được ngon và đẹp mắt?

Nếu luộc kỹ để thịt bên trong thật chín thì lớp da và thịt bên ngoài bị nhừ; còn nếu giữ được lớp da ngoài còn độ dai, giòn thì lớp thịt và xương chặt ra còn màu đỏ. Để khắc phục tình trạng này, khi luộc gà, bạn nên cho gà vào lúc

nước còn nguội để da gà không bị nứt vỡ. Sau đó luộc gà trong nước sôi tím (sôi lăn tăn không sôi sùng sục). Luộc một con gà nhanh nhất khoảng 20 phút (trung bình là 30 phút), nhưng để luộc gà chín đều, da vàng óng phải mất khoảng 45-60 phút (để lửa nhỏ). Trong trường hợp gà mới lấy ở tủ lạnh ra, thời gian luộc phải tăng lên gấp đôi so với bình thường. Để tạo cho gà có màu vàng óng, trông ngon mắt, tránh tình trạng gà khi luộc xong da bị sạm, xỉn màu thì khi gà vừa chín tới, bạn cần vớt gà ra khỏi nước sôi và ngâm ngay con gà còn đang nóng hổi vào thau nước sạch, nước lạnh càng tốt. Ngâm đến khi nào thịt gà nguội hẳn mới nhắc gà ra để giữ màu da không bị sạm xuống. Sau đó, để thịt ráo nước một chút, dùng mỡ da đã thắng quét một lớp lên da, da sẽ có màu vàng bóng và căng mượt, trông con gà rất hấp dẫn.

Bí quyết nướng thịt

Các loại thịt nướng dùng than (củi) nói chung, đều tạo hương vị hấp dẫn, đặc biệt thịt nướng chả cần chọn thứ thịt nạc - lạng hết mỡ, mới hợp cách.

Nhờ mua được thịt ngon, lúc chuẩn bị sẽ dễ, mau chóng và thuận lợi mọi mặt. Ngoài việc lạng bỏ bạc nhạc, ta chớ quên khứa thịt để khi nướng nó không bị co rút, uốn éo ngoài ý

muốn. Ướp những miếng thịt cứng hơn với nước xốt là bí quyết nướng thịt chín mềm mà vẫn có hương vị đậm đà tự nhiên.

Thịt nướng cần thái dày, mỏng đều tay để khi nướng xong, sẽ chín đều. Độ dày, mỏng lý tưởng tùy loại thịt nướng từ 1,2 tới 2,5cm.

Phân loại thịt nướng nên chọn:

- Thịt bò: Nạc mông, thăn sườn, nạc vai, đùi và những phần nạc khác của nó.
- Thịt bê: Sườn có độ dày từ từ 2,5 đến 3,5cm
- Thịt heo: Thịt sườn, thăn sườn và nạc thăn.
- Thịt cừu: Đùi, thăn, sườn.
- Thịt gà: Cả con, chặt lấy từng phần hoặc

thịt xay.

Thịt pha thành miếng nhỏ, chỉ cần nướng trong thời gian ngắn trên than hồng. Khi quay nguyên con hoặc khúc sườn hay thăn lớn, cần nướng kéo dài và nướng gián tiếp: Cời than hồng tản ra và trải nó thành vòng quanh vỉ nướng, dưới thịt đặt chảo mỏng để hứng nước thịt nhỏ xuống. Đậy vỉ nướng bằng lá thiếc để che hơi than bốc lên thẳng vào thịt. Đây gọi là cách nướng gián tiếp.

Truyện dài

Mảnh Tình Quê

tác giả : VL

Chương sáu

Lâu lắm rồi, Huệ mới được nằm bên mẹ ngủ trọn giấc. Bà Hai thỉnh thoảng trêu mếu vuốt tóc con, lòng lâng lâng sung sướng. Bên kia bộ ván, Tân đang thờ đều, đôi khi ho húng háng.

Bình minh ló dạng ở chân trời, con gà trống ngủ trong chuồng vỗ cánh phành phạch mấy cái rồi vươn cổ gáy. Lũ gà trong xóm eo óc nối tiếp theo. Chẳng mấy chốc cả vùng vang lên tiếng gà báo thức. Vàng trắng hạ tuần ngả lệch về hướng tây, nằm vắt vẻo trên cành tre sau sà nước, ánh sáng vàng vọt lách qua khe vách, vẽ lên nền nhà vài vệt sáng lung linh. Tiếng gà gáy rời rạc dần. Ráng nắng bùng lên như rẻ quạt. Huệ trỗi dậy, dụi mắt nhìn ra sân, nằng xỏ chân vào đôi guốc vòng nhẹ bước ra lu nước sau hè súc miệng rửa mặt đoạn thơ thẩn ra vườn. Gió thổi thì ào ào, tiếng lá xoài trên cành lao xao. Không khí ban mai thoảng thơm mùi hoa bưởi. Huệ tiến lại mở chuồng gà. Mấy con gà giò chen nhau ra kêu oang oác. Chị gà mái dầu đang ấp trong ổ, nhẩy xuống đất, xù lông cục tác. Huệ lấy lúa rải ra sân cho gia cầm ăn, chúng bu lại tranh nhau mổ. Hai con ngỗng khật khưỡng dẫn nhau ra ao. Sương đêm còn đọng trên tàu lá bạc hà. Gần một năm qua, Huệ mới có dịp nhìn lại cảnh vật thân thương. Nàng rảo bước đi quanh vườn, ra bờ sông. Nước đang ròng, dưới lạch nước, đàn vịt rúc mỏ dưới bùn, róc rách tìm mồi, thỉnh thoảng nhón chân, gềnh đầu, quạt cánh kêu cạp cạp. Trên giàn mướp, con ong bầu là đà bay tìm mật; con bướm vàng chập chờn trên giồng bí rợ.

Bà Hai cũng thức dậy từ lúc nào, ngồi trên chiếc chõng tre nhìn bóng dáng con gái bà đi quanh quần trong vườn, lòng dạt dào vui sướng. Viếng xong mảnh vườn, Huệ vô bếp nhúm lửa

Mùa Thu

Khánh Trang

Lá vàng rơi rớt sân trường cũ
Báo hiệu mùa thu đã đến rồi
Mùa thu vàng lá vàng mong đợi
Mang cả ưu tư cả ngậm ngùi

Mùa thu năm cũ chôn quê xa
Theo bước chân cha đến trường nhà
Rời theo năm tháng dần kỉ niệm
Chắt cả trong tim những ánh tà

Mùa thu cho phượng hết trở hoa
Cho tháng ngày xa bạn cũng qua
Cho ngày tựu lớp thầy cô cũ
Hơn hờ vui mừng rộn tiếng ca

Mùa thu năm đó tôi mười bảy
Mười tám anh vừa mới bước qua
Tình cờ không hẹn mà chung bước
Tôi biết được anh ở gần nhà

Mùa thu sau anh vào đại học
Theo bạn bè đi đến miền xa
Còn tôi năm cuối cùng trung học
Ôm mối tình đầu dật tiếng ca

Mùa thu đó lá vàng mơ mộng
Với trời xanh tôi bước đến trường
Áo tôi xanh ngát màu hy vọng
Anh đã nhìn tôi thật thiết tha

Mùa thu năm trước đã chia xa
Tôi bỗng ngồi đây với xót xa
Áo xanh còn đây người đâu mắt
Có thâu chẳng lòng ta với ta

nấu cháo. Chẳng bao lâu, nồi cháo nóng bốc khói nghi ngút. Huệ đặt lên chiếc cà ràng rồi để cái ơ thịt nạc kho tiêu lên rế. Đến phiên Tân rón rén ra sau bếp ngó em cất tiếng khen :

- Em gái của anh giỏi quá ta.

Miệng cười chúm chím, mặt Huệ hớn hờ :

- Chuẩn bị ăn cháo lót lòng đi anh Hai.

Tân khoái chí gật đầu :

- Em ra mời má đi. Anh còn súc miệng, rửa mặt rồi vào sau.

Huệ múc cháo ra chén, bưng lên bàn, mời mẹ vào ăn sáng. Tân lững thững trở vô ngồi bên cạnh em. Ba mẹ con xì xụp húp cháo nóng, mồ hôi rịn ra trán. Vừa ăn, Tân vừa trêu Huệ:

- Má ơi, con đĩnh ninh sáng nay được em con mời ra chợ Sadrž ăn hủ tiếu khô, nào dè cô nàng kẹo quá cho ăn cháo trắng, thịt kho.

Bà Hai cười ngất. Huệ véo anh một cái thật đau, hăm hờ bảo:

- Em đợi chị Lan vào cho đủ rồi mời cả nhà ra tiệm ăn cơm thố. Chị chưa anh Hai ?

Chàng vỗ tay hoan nghinh :

- Ít ra cũng phải vậy chứ.

Bà Hai xí một tiếng :

- Già đầu rồi mà còn chọc ghẹo em hoài.

Chợt Huệ ví von hỏi mẹ:

- Hôm nay nàng có vô thăm chàng không Má ?

Vẻ mặt thơ thối, bà Hai liếc Tân :

- Bãi trường rồi, bữa nào con Lan cũng vô thăm.

Huệ hóm hỉnh phá lại anh :

- Thăm Má hay thăm anh Hai con ?

Tân cười khẩy chen lời vào:

- Cả hai. Hài lòng chưa cô Ba ?

Những chuỗi cười đoàn tụ vang lên trong mái nhà tranh đơn sơ nhưng đậm đà tình nghĩa.

Chiều nay, Lan rủ Huệ đi dạo phố với nàng. Hai chị em sánh vai nhau thư thả đi dọc theo bờ sông thủ thỉ chuyện lòng. Vợ ông Tám Tơ trông thấy liền báo cho bà chủ tiệm vàng Lê Văn biết. Bà Nga bươn bả đi tìm bà Phán cho hay con nhỏ bán trái cây đã quay lại Sadrž. Muốn chọc tức bà Phán, bà Nga thêu dệt thêm :

- Con đó bây giờ lột xác hẳn, đẹp và ăn mặc không thua con gái chị. Bà Tám Tơ để ý thấy ngôn tay nó có đeo nhẫn cưới nữa.

Bà Phán nghe qua, nhăn mặt khó chịu, cay cú nói:

- Chị chờ xem, tôi sẽ tìm vào nhà chủi mẹ con nó một trận về tội dụ dỗ con trai tôi.

Từ trên lầu, ông Phán nghe vợ lớn tiếng trong phòng khách liền nhanh chân đi xuống, cau mày, vọt miệng hỏi :

- Chuyện gì mà ong óng dưới này vậy bà ?

Bà Phán hăm hăm, vẻ phẫn nộ hiện trên nét

mặt, bà hẳn học kể cho ông nghe những gì bà Nga vừa nói.

Ông Phán sầm mặt, giọng sang sảng, hất hàm nói thẳng thừng không sợ mất lòng :

- Từ trước tới nay tôi nhịn bà nhiều rồi, nhưng hôm nay tôi không thể cầm miệng được nữa. Quận Sadéc này đâu phải của riêng ông Tám Tơ, hay của bà chủ tiệm vàng hoặc của riêng bà mà bà định tác oai tác quái, muốn chửi bới ai cũng được.

Bà Nga thấy không khí nặng nề, ngọt ngọt bèn lấm la lấm lét, te te ra về. Còn bà Phán, lần đầu tiên bị chồng đay nghiến bằng lời lẽ đanh thép nên hùng hổ lên :

- Bộ ông sợ chúng nó hả ? Nếu sợ thì đừng can dự vào, để coi tôi hành động.

Thái độ ngoan cố của bà Phán làm cho ông ngán ngẩm, ông buột miệng :

- Người xưa có câu “Cha nó lú thì chú nó khôn”. Bà Hai Thời quê mùa ít học có thể bị bà bắt nạt, hiếp đáp, nhưng con trai của bà cũng có tú tài, làm giáo học bổ túc như con Lan, nó biết luật và thưa bà ra cò bót thì mất mặt đa.

Thấy vợ có vẻ chịu nghe, ông hăm hờ tiếp :

- Cái thời thực dân, phong kiến đã qua rồi. Bà đừng ý mình giàu rồi đi khinh người nghèo, tội nghiệp người ta.

Nhưng ông lầm, bà Phán trợn mắt, đốp chát lại ngay :

- Quận Sadéc này, ai mà không biết oai của ông ? Đố thằng nào dám đi thưa tôi.

Ông ngồi dựa vào ghế, ngửa cổ ra cười dài :

- Bà còn mê ngủ sao bà ? Cái thời xa xưa đó đã qua rồi. Tôi bây giờ là cái thứ gì mà thiên hạ phải nể sợ ? Thậm chí họ còn xiên xỏ nữa là khác.

Đoạn ông gằn giọng:

- Nếu bà không nghe tôi, đi làm chuyện xằng bậy thì bà sẽ lãnh hậu quả một mình. Tối chùng đó hối hận không kịp đâu.

Lan từ trong bếp nghe hết câu chuyện giữa cha mẹ nàng, nàng quá đỗi ngạc nhiên và mừng thầm vì cha nàng không còn khuất phục trước uy quyền của vợ nữa. Lan bước ra nhỏ nhẹ :

- Ba con nói đúng đó Má. Má không nên nghe

Mưa Thu

Nguyễn Tấn Hưng

Mưa thu lừa tâm báo
Gió thổi hạt mưa bay
Nhìn kia cơn sóng gợn
Ngập lụt hồn ai đây

Đường về em vạn lý
Thấp thỏm tình trong mây
Căn nhà ai lên khói
Lom khom bóng dáng gầy

Đường về anh trong mưa
Giăng giăng hè phố cũ
Mát lòng người xa xưa
Ngươi ngoai kiếp sống thừa

Biết rồi chẳng còn đâu
Khói mây em ngoảnh mặt
Mưa giăng anh cúi đầu
Thao thức suốt canh thâu

Ai đem thu trở về
Sao cho mưa cùng tới
Đất ướt lá vàng rơi
Buồn ơi một góc trời

lời thâm hiểm xúi giục của thiên hạ mà đi gây thù chuốc oán.

Những lời chồng con khuyên khiến cho bà Phán chùn bước. Bà lặng lẽ lên lầu, vào phòng nằm gác tay lên trán suy nghĩ. Bà cảm nhận từ trước đến nay, bà quá lấn lướt chồng, không khi nào để tai nghe ông khuyên lơn, mà luôn luôn trấn áp ông để làm theo ý mình. Giờ đây, bà phải mạnh dạn dứt khoát bỏ cái tính độc đoán của bà cho gia đình yên vui.

Đêm đang xuống. Bóng tối bắt đầu rũ xuống giòng sông dần dần ngả màu tím. Mặt nước mờ mờ, lung linh trước gió. Rừng dừa bạt ngàn bên kia bờ chìm dần vào bóng tối âm u. Cảnh hoàng hôn buồn hiu hắt.

Trên chiếc phi cơ của hãng Hàng không Việt Nam đi Huế, Nguyệt ngồi cạnh Toại như cặp tình nhân gắn bó. Nàng thì thầm bên tai chàng

những lời ngọt lịm, xin chàng bỏ qua chuyện Nguyệt xúc phạm vợ chàng cách đây vài tháng. Chàng mềm lòng trước những lời êm dịu của Nguyệt nên bao nhiêu giận hờn đều tan biến hết. Vì không quen đi phi cơ, Nguyệt buồn nôn, khó chịu. Nàng nhắm nghiền đôi mắt, ngã đầu tựa vào vai Toại cho đến khi phi cơ bay ngang đèo Hải Vân, đảo vòng rồi đáp xuống phi trường Phú Bài, Nguyệt mới gắng gượng đứng lên để Toại dìu nàng xuống cầu thang, lê bước vào phi cảng. Một chiếc xe ca của hãng hàng không đón hành khách đưa về cố đô Huế. Nguyệt kể tai Toại thì thào:

- Anh với Nguyệt thuê hai phòng chung một khách sạn ở cho có bạn nhé.

Chàng gật đầu đồng ý :

- Để chút nữa tôi hỏi xem khách sạn nào gần trường Quốc Học cho tiện việc đi gác thi.

Chỉ ba mươi phút sau, xe vào thành phố Huế, qua cầu Trường Tiền rồi đậu trước văn phòng của hãng máy bay. Toại hỏi thăm một nhân viên, ghi địa chỉ khách sạn rồi ra gọi hai chiếc xích lô đi.

Huế không xô bồ nhộn nhịp như Sài Gòn vì vốn mang một phong cách riêng của một cố đô vương giả đã từ xưa luôn dè dặt khép kín.

Sau buổi họp hội đồng giám thị, các giáo sư thông dong đi dạo phố Đông Ba hay thơ thẩn bên bờ sông Hương thơ mộng. Nhóm thì vào khu thành nội thăm hoàng cung và thành quách triều đình nhà Nguyễn, một hoàng cung cổ kính còn giữ phong cách vương giả, uy nghi, tráng lệ. Nào là cung điện Cần Chánh, đàn Nam giao, Tử Cấm thành, Thế miếu, điện Cần thành nơi vua ở, Tam cung lục viện, nơi cư ngụ của hàng ngàn cung phi xinh đẹp chỉ để phục vụ một ông vua thời phong kiến. Giữa cảnh cung thành đồ sộ với nét hoành tráng của dĩ vãng xa xưa, khách viếng thăm như bị ru hồn vào quá khứ. Cũng có nhiều người thuê xe đi thăm chùa Thiên Mụ nằm sát giòng Hương giang lơ lững hữu tình. Tháp Thiên Mụ nổi bật giữa bầu trời xanh thẳm. Qua cổng, có tượng thờ Quan Công, Lưu Bị mặt đen Trương Phi mặt đỏ, rồi đến tượng ông Thiện râu dài, ông Ác râu ngắn.

Có nhóm đi viếng lăng Tự Đức với công trình xây cất công phu giống Trung quốc, lăng Khải Định với lối kiến trúc của người Pháp trông thấy rõ.

Nghĩ ngợi được một ngày, Nguyệt tươi tắn trở lại. Nàng trang điểm thật đẹp, sánh vai Toại đi ra đường đón xích lô qua chợ Đông Ba để mua vài chiếc nón lá bài thơ nổi tiếng của Huế. Một ông phu xe ngồi đợi khách trước khách sạn, trông thấy Toại vẫy tay kêu, ông hớn hờ đẩy xe đến, miệng đon đả hỏi :

- Thầy cô đi mô ?

Nguyệt vui vẻ đáp:

- Qua Đông Ba.

Toại nấn ná chờ kêu thêm một chiếc nữa, nhưng không có. Ông phu xe không hiểu, vội cất tiếng :

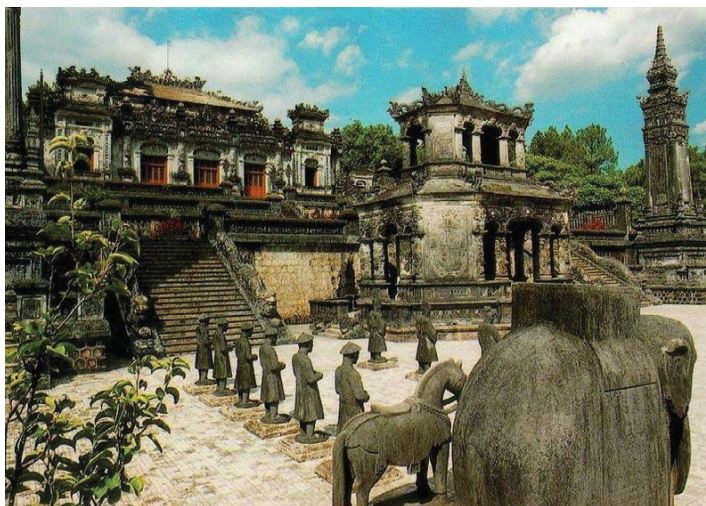
- Thầy cô ngồi chung một xe đi, tôi đạp nổi mà.

Nguyệt nhanh miệng phụ họa theo:

- Mình đi một chiếc cũng được rồi anh.

Toại chiều theo ý nàng, lệ làng leo lên xe, ngồi bắt chân sang một bên, chừa chỗ trống cho Nguyệt. Nàng chẳng chút e dè, bước lên ngồi cạnh Toại, mông nàng tựa sát vào đùi chàng, đôi vai gắn liền nhau như cặp vợ chồng mới cưới. Ông phu xe cong lưng đạp. Nàng hí hửng, thân mật nắm tay Toại đưa ra chương trình đi ngoạn cảnh sau bữa cơm trưa.

Qua khỏi cầu Trường Tiền, phố xá bắt đầu tấp nập. Bảng hiệu của các cửa tiệm giăng mắc khắp phố phường. Khu chợ Đông Ba nhộn nhịp người và xe cộ. Vào chợ, Nguyệt mua sắm rất thoải mái, tiêu tiền rộng rãi, nét mặt thơ thới hân hoan. Các bà bán hàng vốn vãn mời. Có bà trầm trồ khen:

- Thầy cô trông đẹp đôi hỉ.

Toại giả vờ không nghe, còn Nguyệt thì thích chí, miệng chúm chím cười, sung sướng lộ hẳn trên nét mặt. Mua sắm xong, nàng đề nghị sang thăm khu Gia Hội dọc bờ An Cựu. Hai bên, nhà cửa cũ kỹ, tàn tạ, dưới nước lênh đênh những chiếc thuyền chen chúc sát nhau dọc theo sông. Rồi Nguyệt than đói, rủ Toại đi ăn bún bò Huế, chàng cũng muốn nếm hương vị đặc sản của cố đô nên nhận lời ngay.

Sau khi no bụng, hai người thuê xe đi thăm Huế trầm mặc với đèn đài và lăng tẩm. Nàng không ngớt khen khu công viên rợp bóng bên bờ sông Hương, cầu Trường Tiền nên thơ với mười hai nhịp trên giòng sông hiền hòa êm ả trôi cùng những mái thuyền lơ lững. Xa xa, kỳ đài rêu phong sừng sững. Vài con thuyền buông neo trước bến Vân Lâu.

Đi dạo đến chiều, Nguyệt lại kêu đói, chàng và nàng vào ăn bánh bèo, bánh khoái bột lọc gói lá nóng hổi. Bánh bèo trong những cái đĩa xinh xắn bé tí, bánh khoái dai dai sần sật với vị nước mắm cay cay.

Quay lại khách sạn để tắm mát cho khoẻ người rồi Nguyệt cùng Toại bách bộ ra bờ sông Hương thuê đò đi du ngoạn. Gió hiu hiu thổi nhẹ.

Những ánh đèn thấp thoáng từ các chiếc thuyền đêm lạng lẽ trên sông vắng. Hai bên bờ, phố xá đã lên đèn. Thuyền xa bờ, gió giữa sông thổi hiu hiu, chung quanh thuyền là màn đêm êm ả với sông nước hữu tình.

Trăng lên. Con thuyền bồng bềnh trên giòng Hương giang. Xa xa, chùa Thiên Mụ hiện ra mờ ảo trong khoảng trời mênh mông. Ánh trăng bàng bạc trên đầu ngọn sóng. Những làn sóng theo nhau vỗ mạn thuyền rồi lan xa, lan xa.

Hai người trở về khách sạn lúc nhà nhà đều yên ngủ. Nguyệt viện lẽ sợ kẻ gian lận vào phòng lúc nàng say giấc điệp nên nũng nịu đòi Toại sang ngủ chung. Chàng ngây ngất trước sắc đẹp của nàng và mềm lòng bởi những lời ngọt dịu bèn riu riu nghe theo. Chỉ trong khoảnh khắc, hai thân hình nóng bỏng dán sát vào nhau. Môi tìm môi gắn chặt. Mùi thơm da thịt của nàng làm chàng ngây ngất. Chàng ghì chặt lấy nàng,

Mưa Thu

Miên Kim

**Nắng hạ ra đi anh có biết
Em về vàng úa cả con tim
Nửa đêm tiếng gió như ngưng thở
Và tiếng côn trùng ray rức thêm**

**Có phải mưa thu mà lá đổ
Hay vì xa cách lá buồn đau
Khi từng giọt lệ rơi trên má
Lại xoáy vào tim đã rối nhàu**

**Mỗi độ thu về mưa lại đến
Gieo ngàn u uẩn khắp tâm can
Như hôm đưa tiễn mây vẩn vù
Phút giã từ nhau dạ vỡ vàng**

**Kỷ niệm bên anh em áp ú
Cho mùa lá úa chẳng buồn hơn
Bao đêm gió thổi hồn man mác
Và tiếng mưa thu lại chập chờn**

nàng co rúm trong vòng tay chàng, đôi mắt nhắm nghiền. Họ ngập lặn trong biển tình.

Sau một đêm truy hoan, thân xác rã rời. Sáng nay, Nguyệt bơ phờ trông thấy rõ. Nàng phải đánh phấn đậm thêm đôi má, tô đậm son lên đôi môi để che dấu khuôn mặt nhợt nhạt của mình. Toại cũng uể oải, chải tóc, cạo râu nhẵn nhụi để cùng Nguyệt đi ăn sáng. Họ ăn vội miếng bánh mì hột gà, uống nhanh ly cà phê rồi cùng nhau đến trường Quốc Học nhận công tác. Gặp lại các đồng nghiệp, Nguyệt vui vẻ cười nói duyên dáng khiến ai nấy đều khen nàng lịch thiệp, thông minh, một mẫu người phụ nữ để quyến rũ phái nam.

Ba ngày công tác đi qua. Buổi gác thi cuối cùng, các giáo sư nộp bài của thí sinh xong, nhận lại lộ trình thư rồi hối hả lên đường về. Toại và Nguyệt phải đợi đến sáng hôm sau mới có chuyến bay đi Sài Gòn. Họ rời rãnh thuê xe ra cửa biển Thuận An hóng mát. Tay đan tay, chàng dìu nàng rảo bước trên bờ cát trắng mịn thoai thoải dốc. Rặng thùy dương rũ bóng, hàng dừa nghiêng mình xòa tóc, nước biển trong xanh, từng đợt sóng đuối nhau xô bờ, lũ dã tràng lẳng xẵng xe

cát. Gió từ ngoài khơi thổi vào, lướt qua hàng thùy dương, lay động những tàu dừa. Trời nước mênh mông, cảnh vật thơ mộng, đôi tình nhân khắng khít bên nhau cho đến khi chiều xuống, họ mới ra xe quay về khách sạn tắm rửa nghỉ ngơi, đợi tối đi ăn cơm hến.

Đêm giao hoan cuối, họ chơi với trong những giây phút tuyệt vời. Nàng siết chàng vào lòng ngực căng tròn, dán chặt môi mình lên môi chàng một cách cuồng nhiệt. Hơi ấm từ người nàng tỏa ra nồng nàn, quyến rũ. Nàng để lại trong lòng Toại một ấn tượng khó quên. Bằng một vóc dáng khêu gợi, đôi mắt đắm đuối, mái tóc nhung mượt mà, làn da mịn màng tươi mát, giọng nói trầm mượt ngọt ngào, vòng tay nàng đã quyến lấy hồn chàng. Toại đã thật sự bị nàng mê hoặc rồi.

Đồng hồ báo thức reo vang khiến hai người giật mình trỗi dậy. Họ thu dọn hành lý, xuống làm thủ tục trả phòng rồi ghé vô nhà hàng uống ly cà phê, đoạn gọi xích lô ra văn phòng của hãng Hàng không Việt Nam, chờ xe ca chở ra phi trường Phú Bài, bay về Sài Gòn

Ngồi trên phi cơ, Nguyệt ngả đầu lên vai Toại, nhắm nghiền đôi mắt. Còn chàng thì lặng thinh, đầu miên man suy nghĩ. Năm ngày đêm sống chung với Nguyệt, rong chơi trên đất thần kinh, chàng có dịp so sánh vợ với người tình. Nguyệt trội hơn Huệ nhiều mặt, từ cách ăn mặc, trang điểm, đến lối giao tiếp với người ngoài, lúc nào Nguyệt cũng tỏ ra nàng là con người lịch sự, duyên dáng, có kiến thức cao, dễ gây cảm tình với người đối diện. Đi bên nàng, Toại cảm thấy một niềm hãnh diện lớn láng láng trong lòng. Ngoài ra, sắc đẹp lộng lẫy, quý phái của Nguyệt cộng với thân hình gợi cảm làm cho chàng ngất ngây, say đắm.

- Ông bà dùng chi ?

Lời mời của cô chiêu đãi viên hàng không làm hai người chột tính. Nguyệt mở mắt ngó cô mỉm cười :

- Cám ơn cô, tôi sợ nôn nên không dám ăn, chỉ xin cô ly nước cam.

Toại nhận lấy phần ăn điểm tâm sáng, thư thả nhâm nhi, thỉnh thoảng liếc sang ngắm gương mặt đẹp mỹ miều của người tình rồi hôn nhẹ lên

má. Nàng sung sướng chớp mắt. Nguyệt có vẻ mệt. Nàng kê tai chàng thì thầm:

- Mình chỉ nghỉ được có hai ngày rồi bắt đầu chắm thi.

Chàng luyến tiếc những ngày đã qua buột miệng nói:

- Phải chi hai đứa được chắm thi chung một hội đồng em nhỉ.

Nguyệt lặng thinh một lúc rồi thở thê :

- Em chắm ban A ở Gia Long, trưa chạy sang Trương Vĩnh Ký tìm anh nhé.

Toại gật đầu tám tắc khen :

- Ý của em hay. Nhớ thực hiện nghe.

Nàng đắc chí, đưa cặp mắt tình tứ nhìn chàng mỉm mỉm cười.

Câu mà người đời thường nói “Giàu đổi bạn, sang đổi vợ” quả không sai. Tội nghiệp Huệ về quê thăm mẹ có mấy hôm mà trong lòng nôn nóng đếm từng ngày để quay về Xóm Gà gặp lại chồng, nói tiếp chuỗi ngày hạnh phúc bên nhau. Nàng đâu học được chữ ngờ. Thực tế thường đi ngược lại những gì mà con người ước muốn để rồi trên khuôn mặt ngây thơ ngày nào của Huệ, nụ cười chưa nở trọn trên môi đã vội tắt.

Về phần Toại, chàng trở về nhà với tâm trạng chán chường, vừa mang mặc cảm tội lỗi với vợ, vừa nhớ nhung da diết người tình. Chàng bắt đầu hồ hững với Huệ. Câu của Yến viết để trêu chàng tháng trước, vẫn còn ám ảnh trong đầu : “Nổi lòng chị bếp hay Tình cô giúp việc”. Dần dà, Toại xem thường vợ và thậm đố lỗi cho nàng đã gieo cái mặc cảm tự ti nơi chàng.

Bản tính nhạy bén của người vợ báo cho Huệ biết có vài chuyển biến tình cảm trong lòng Toại,

Mùa Thu

Mùa thu vàng những hư hao
Mùa thu vàng những khát khao đợi chờ
Ai đem lá ép vào thơ
Để cho hồn lá thần thờ chơi với
Mùa thu cánh lá vàng rơi
Mùa thu cánh lá uá lờ yêu thương
Hạt sương nhỏ nhỏ vẫn vương
Vỗ về thân lá cảm thương kiếp sầu
Mùa thu sợi nắng tan mau
Mùa thu chông chát nổi sầu không tên
Như làn mây mái lênh đênh
Như đời lữ thứ chông chênh tháng ngày
Mùa thu quanh quẩn đâu đây
Vỗ vàng cánh gió heo may rụng rời
Tình tơ cũng rối bởi bởi
Mùa thu ... thôi đã hết rồi ... giấc mơ.

**thi hạm
thu2005**

nàng để tâm và âm thầm theo dõi chồng. Toại hí hửng đi chấm thi ở trường trung học Trường Vĩnh Ký. Lấy lý do xa nhà, chàng cho vợ biết sẽ ở lại ăn trưa trong các quán gần trường, chiều chàng mới về.

Vắng Toại lâu ngày, Yến nhấp nhòm trông. Sáng nay, nàng trang điểm thật đẹp, lái xe gắn máy vào hội đồng thi sớm cốt để gặp Toại và rủ chàng đi ăn trưa chung. Sau khi các trường ban họp giáo sư lại làm thang điểm, rồi cho họ nghỉ buổi sáng để thư giãn và bắt đầu chấm bài trưa nay. Các giáo sư túa ra về. Toại đang chần chừ thì Yến tiến lại gần chàng ngoảnh miệng cười duyên :

- Sao, hai ông bà ra Huế du dương năm ngày sống nhỉ ?

Toại hơi thẹn nên giả vờ lơ đi. Chàng lí nhí :

- Cô chỉ giỏi tưởng tượng.

Nàng nói băng quơ :

- Biết đâu.

Rồi Yến châm thêm câu tiếng Pháp : Dieu seul le sait (Chỉ có Trời biết).

Đoạn nàng chuyển đề tài :

- Mình đi dạo phố rồi ăn luôn ở Sài Gòn đi anh, trưa tắt qua nhà Yến nghỉ lưng. Hai giờ mới

bắt đầu chấm bài mà.

Toại đang tìm cách từ chối thì ngay lúc đó Nguyệt ngừng xe honda trong sân trường, đưa tay vẫy gọi :

- Anh Toại !

Chợt nàng nhìn thấy Yến đứng cạnh bên chàng, bèn xụ mặt :

- Đi đâu cũng gặp bồ hết vậy.

Yến chọc cho Nguyệt điên tiết thêm :

- Tôi định bắt cóc anh ấy đó. Ghen không ?

Nguyệt không chịu thua, nắm tay Toại lắc mạnh :

- Có đúng không anh ?

Chàng lắc đầu nguầy nguậy :

- Yến nói đùa để phá Nguyệt đó.

Dứt câu, chàng ngoan ngoãn đi theo Nguyệt rời khỏi trường, mặc cho Yến sưng sờ trơ mắt ếch nhìn theo, lòng tự nhủ : Mình đã thua cuộc đua với con Nguyệt rồi. Phải tìm cách phá chúng nó cho bỏ ghét.

Quả thật, Yến không bằng Nguyệt. Ngoài gương mặt lẳng lơ, đôi mắt sắc và cặp môi dày gợi cảm, nàng lôi cuốn đàn ông bằng thân hình rục rủa với khuôn ngực đầy, eo thon và chiếc mông tròn trịa, Yến thiếu nét khả ái, duyên dáng trong phong cách, lối ăn nói cộc lốc, thái độ trịch thượng, hống hách, kهن kiêu và đôi khi ngang ngược khiến các đồng nghiệp xa nàng dần.

Hai chiếc xe, một vespa, một honda chạy song song trên đường Hồng thập Tự rồi rẽ sang Đinh Tiên Hoàng. Nguyệt ngừng trước nhà hàng tây Chez Albert. Toại dựng xe, lưỡng lự đi theo nàng vào tiệm ăn.

Suốt bữa ăn, Nguyệt không đá động hỏi han đến Huệ, nàng tự cho mình là kẻ đắc thắng, và trước mắt nàng Toại là anh chàng độc thân, người tình của riêng Nguyệt.

Sau khi ăn uống xong, Nguyệt rủ Toại về nhà nàng tái diễn những phút ái ân để thỏa mãn những thèm thuồng bỏng lửa, khiến thân xác dật dờ và làm gục đầu lý trí. Đợi đến hai giờ kém hai mươi, họ mỗi người mỗi ngã, trở lại hội đồng thi làm công tác.

Hơn hai tuần lễ chấm thi, cứ đến trưa, Nguyệt lái xe đến đón Toại đi ăn làm cho Yến xốn mắt. Ngoài vài cử chỉ lờ nguýt kém thân thiện, nàng

âm thầm viết một bức thư nặc danh, tố cáo Toại ngoại tình, hiện diện với Nguyệt, rồi gửi cho Huệ qua đường bưu điện.

Huệ nhận được thư, bóc ra đọc. Mặt nàng bỗng biến sắc. Huệ rụng rời tay chân, đôi mắt hoa lên. Nỗi đau khổ tột cùng được biểu lộ bằng những giọt nước mắt lăn dài trên đôi má. Những gì nàng nghi ngờ, nay đúng sự thật. Một năm sống hạnh phúc bên chồng bỗng tan theo mây khói. Thất vọng cùng cực, lòng nàng đau nhói, tim thắt lại, ruột rối như tơ vò. Ngổn ngang với những ý nghĩ chán nản, Huệ nấc lên trong nghẹn ngào, nàng muốn chết đi cho rảnh nợ. Cuộc đời nàng sắp rẽ khúc, cuộc tình nàng sắp đi vào đoạn kết, những kỷ niệm ái ân ồ ạt đổ xô về. Huệ bật khóc to hơn. Rồi nghi vấn lại dần vất trong thâm tâm nàng. Huệ hy vọng có kẻ nào muốn khuấy động hạnh phúc của gia đình mình nên bịa chuyện vu oan cho Toại. Tại sao bức thư không chữ ký? Huệ lấy lại bình tĩnh, chờ chồng về hỏi cho rõ trắng đen.

Chiều hôm đó, Toại thong dong về đến nhà thì bị Huệ chìa bức thư ra gạn hỏi :

- Anh trả lời sao về những lời lẽ trong bức thư này ?

Chàng nhăn nhó cầm bức thư đọc, trong lòng hồi hộp lo âu. Nhưng khi nhận ra bức thư nặc danh, chàng trở trên chối quanh :

- Em sao dễ tin quá, viết một bức thư mà không dám ký tên là hèn, chỉ bịa đặt để ném đá dẫu tay.

Huệ thật thà, nhẹ dạ, nghe chồng nói thế cũng xuôi tai, nên bình tĩnh trở lại, nỗi buồn nhờ vậy vơi đi.

Càng ngày Toại càng lấn lướt và coi thường vợ hơn. Nguyệt cũng nương theo chiều gió lộng hành ra mặt. Nàng tự do ra vô nhà Toại mà không cần đếm xỉa đến Huệ. Cho đến một buổi sáng nọ, Huệ xách giỏ đi chợ về, trông thấy xe honda của Nguyệt dựng trước sân. Sanh nghi, nàng không vào cửa chính mà lén đi bên hông nhà, lén lén nhìn qua cửa sổ thì một cảnh tượng oái oăm đập vào mắt nàng : Nguyệt đang lả lơi, ngả ngớn ngồi trong lòng Toại, cười nói bốn cợt. Huệ tái mặt, giận run, rón rén ra sau bếp, đặt cái giỏ xuống đất rồi nhẹ chân đi lên phòng khách, chỉ mặt Nguyệt la toáng lên :

- Ai cho phép cô làm chuyện tồi bại như vậy ?

Nguyệt cũng như Toại giật mình đứng lên, vẻ mặt bẽn lẽn, sượng sùng. Toại tìm cách lấp liếm bao che cho người tình, nhưng Huệ nhanh tay tát mạnh vào má Nguyệt một cái nẩy lửa. Như chưa hả giận, nàng không nương tay liên tiếp bồi thêm mấy cái tát nữa. Toại lảng xảng đưa tay đỡ gạt cho Nguyệt, một tay kéo Huệ cản ngăn. Nguyệt không phản ứng kịp, xiểng niểng, ôm mặt rấm rứt khóc rồi lảo đảo đi ra sân, lên xe phóng đi. Toại trừng mắt ngó Huệ la lớn :

- Em làm gì quái đản vậy ? Em có biết như vậy là bẽ mặt tôi không ?

Huệ cũng trở mắt nhìn chồng hỏi lớn :

- Bị bắt tại trận mà anh còn bao che cho cô ta nữa sao ?

Đoạn Huệ ầm ức tiếp :

- Anh coi em chẳng ra gì. Em là vợ anh chớ không phải con ở đợ ?

Chàng ngụy biện cãi :

- Người ta là bạn thân của tôi. Em không có quyền xúc phạm cô ấy như thế. Em làm mất thể diện của tôi.

Hai tiếng thể diện sao mĩa mai và chua chát quá. Huệ nghe không lọt tai nên phẫn nộ thêm :

- Bạn thân hay tình nhân ? Chẳng lẽ em phải chờ cô ta ngủ với anh, em mới có quyền tát tai cô ấy ?

Toại hầm hầm quát mắt, tiếp tục quát vào mặt vợ :

- Em làm quá tôi bỏ nhà đi cho coi.

Dứt lời, chàng ngoảnh mặt quay lưng vào

trong buồng thay quần áo, hần học ra xe đi, để mặc cho Huệ ngồi thừ trên ghế thút thít khóc, nỗi buồn day dứt trong lòng.

Toại đi biệt dạng hai ngày liền. Huệ bồn chồn lo lắng, khắc khoải trong dạ, nàng muốn đến trường hỏi tin nhưng vì muốn giữ thể diện của chồng, nàng ỉn nhẩn đợi chờ. Mấy đêm thức trắng khiến gương mặt Huệ tiêu tụy hốc hác, mắt trộm xuống, đờ đẫn, mất thần, nàng bỏ ăn, bỏ ngủ, thui thủi ra vào, tinh thần hụt hẫng, không ngớt thở dài tủi thân. Cô đơn vây quanh, giờ đây, Huệ một mình đối đầu với nghịch cảnh. Ngồi gọi nhớ kỷ niệm, nàng bàng hoàng cảm nhận hạnh phúc của mình sao quá ngắn ngủi, ngỡ ngàng như giấc chiêm bao. Nàng thèm khát vòng tay ôm ấp và những lời triu mến của chồng; nàng trách chồng không đọc được trong tim mình nỗi hờn ghen uất nghẹn. Rồi hai tay nàng ôm mặt lắc đầu tuyệt vọng, Huệ mũi lòng sụt sùi khóc.

Kiên nhẫn đợi chờ thêm mấy hôm nữa, Toại vẫn biệt tăm. Huệ trầm nghĩ chàng đã có một sự lựa chọn rồi. Toại đã bị Nguyệt cám dỗ. Mà bị cám dỗ, tự nó không phải là điều tội lỗi. Chỉ khi nào bị cám dỗ mà nghe theo sự cám dỗ mới là có tội. Nghĩ tới đây, Huệ ngao ngán lắc đầu, nỗi thất vọng bủa vây, nàng đành buông xuôi thua cuộc. Nàng gom góp quần áo cho vào chiếc xách tay rồi buồn nản ngồi vào bàn viết nguệch ngoạc mấy dòng chữ để lại cho chồng.

Anh yêu,

Số phận em đã an bài. Định mệnh lắc đầu từ chối không cho em sống hạnh phúc bên anh. Tình mình đã rẽ khúc. Thôi thì em xin chấp nhận làm kẻ thua cuộc. Chúc anh hạnh phúc với tình yêu mới. Em trở về Sađéc sống lại những ngày đặm bạc bên mẹ và anh Hai em, mặc cho định mệnh dong ruổi. Em không trách anh, mà chỉ trách cái xã hội hiểm độc, trong đó lẫn lộn nghi kỵ, chia rẽ, thù hiềm, người khinh miệt người, người vấy nhục người. Kẻ mang danh trí thức nhảy xồm vào phá gia cang của người khác.

Đừng bận tâm đến em. Em không tự tử đâu, vì em còn có bốn phận với mẹ già.

Vĩnh biệt anh

Huệ

Người vợ bất hạnh của anh

Trưa hôm đó, Huệ sang nhà hàng xóm gửi chìa khóa. Nàng ngoái cổ nhìn lại tổ ấm lần cuối, nước mắt ràn rụa trên mi. Rồi nàng lững thững bước đi, chiếc bóng dài di động trông thật cô đơn. Huệ lặng lẽ đứng bên vệ đường đón xích lô máy ra bến xe đò An đông, lấy vé về Sađéc.

(còn tiếp)

Mưa Thu

Tác giả: Maiyeuem

**Giữa mùa thu thay lá
Mưa ngân lệ trong ta
Từng giọt vấn giọt dài
Thương cho từng chiếc lá**

**Mưa thu sao buồn quá
Con phố vắng người qua
Mảnh vườn hoa buồn nở
Tí tách buồn trong ta**

**Ngoài trời mưa vẫn đổ
Đâu bóng hồng trên phố
Mưa ướt mảnh vai gầy
Khép nép đội vành ô**

**Mưa thu sao lạnh quá
Sấm sét trời mùa thu
Giữa màn nước mịt mù
Ai đêm từng chiếc lá**

**Lá theo gió bay xa
Bóng hồng cũng vừa qua
Khuất trên đường sỏi đá
Lòng chợt nhớ người xa**

Áo Cũ

Tác giả: Phạm Thiên Thư

**xưa khâu áo này
đường kim mũi chỉ
nay anh lại thăm
em đã theo chồng**

**anh mang áo cũ
đắp khi gió đông**

Cánh chim cô đơn

khi nào bí, khều tay Bình là được giúp đỡ ngay. Ngày trôi theo tháng, mùa xuân năm ấy lại đến, thầy giáo thông báo làm bích báo cho trường. Lớp chúng tôi họp lại để bầu ban biên tập của lớp và phân chia các bài viết và phần trang trí của từng chủ đề. Tôi và Bình cũng hân hạnh có tên trong ban biên tập. Thầy giáo lấy

chủ đề cho lớp tôi là “Cánh Chim Hòa Bình” .

Trời bắt đầu lạnh. Cái lạnh cuối đông để chuyển sang mùa xuân ở Mỹ làm lòng người cũng se thắt nỗi buồn ly hương. Hằng năm, cứ mỗi lần tuyết trời lập đông sang xuân, lòng tôi lại da diết nhớ về quê hương Việt Nam. Nỗi nhớ không bút mực nào tả được. Hôm nay tiết trời vào đông, mọi người đang náo nức chuẩn bị đón mùa Giáng Sinh và một năm mới sắp đến. Riêng tôi, cứ mỗi độ xuân về lòng lại se thắt một nỗi niềm. Đứng ở lan can lầu ba của trường, tôi nhìn xuống mặt đường xe cộ tấp nập. Đèn màu giăng xanh, đỏ, vàng, tím, thành những hình quả chuông, quả bóng, mẹ bồng con vv...Càng nhìn, tôi càng nhớ nhiều về Việt Nam, nơi có thật nhiều người thân yêu của tôi. Quê hương ngàn đời đã nuôi tôi khôn lớn. Các bạn hữu làng quê và trường lớp đã cùng tôi sống những ngày cơ cực trên mảnh đất yêu thương, nhưng thiếu tự do từ ngày miền nam bị chiếm đánh. Nơi ấy để lại trong tôi thật nhiều kỷ niệm vui buồn của tuổi học trò, nhất là tình yêu. Vâng từ mảnh đất yêu thương ấy, tôi đã lớn lên, biết vui, biết buồn. Rồi tình yêu cũng đã lớn dậy trong tôi từ những ngày còn sống trên đất quê hương Việt Nam.

Năm ấy, tôi còn ngồi ở ghế lớp chín. Lớp tôi có bốn mươi bảy học sinh. Không biết trời sui đất khiến sao, tôi được xếp ngồi gần một nam sinh, đó là anh Nguyễn An Bình. Anh ấy có khuôn mặt hiền từ, da trắng hồng ra vẻ thư sinh lắm, có lúc cũng gần giống như con gái nhà lành. Bình học khá hơn tôi, nên ngồi gần, tôi cũng đỡ lo, vì

Thế là từ lúc đó, tôi bị cả lớp cặp đôi với Bình. Tôi thẹn đỏ cả mặt, vì cái tên Hòa thật con trai của tôi được ghép với tên của Bình sẽ thành chủ đề của tờ báo. Thật ra, hơn nửa năm ngồi bên cạnh cùng học tập, tôi và Bình cũng rất hợp với nhau. Chúng tôi đã thực sự rất mến nhau, vẫn thường cùng nhau giải bài tập, học bài chung. Tình cảm kín đáo dễ thương ấy đang từ từ đâm chồi nảy lộc, thì lại được tưới lên những tia nước mát trong, nên cả Bình và tôi vừa thích thú, mà cũng cảm thấy hơi ngượng ngùng quá. Tôi nghĩ, mẹ tôi cũng kỳ cục nữa, không hiểu vì sao tôi là con gái, mà mẹ lại đặt tên cho tôi là Trần Khánh Hòa nhỉ. Để bây giờ, tờ báo mang tên của tôi và Bình “Cánh Chim Hoà Bình” ngày nào cũng được nhắc đến. Mà mỗi lần được dịp nhắc đến là các bạn không tiếc lời chọc ghẹo hai chúng tôi. Bình và tôi cũng thân nhau hơn từ lúc viết và trang trí tờ báo của lớp. Những giờ nghỉ, chúng tôi rủ nhau đi câu cá hay đi dọc bờ hồ ngắm cảnh, kể cho nhau nghe những chuyện vui buồn trong cuộc sống. Thỉnh thoảng, chúng tôi cũng đàn hát cho nhau nghe những bản tình ca, tình yêu quê hương đất nước. Rồi ngày tháng qua từng mùa thu đến, tiết đông qua đi nắng hạ lại về, tình cảm hai chúng tôi mỗi ngày thêm bền chặt. Năm tôi học lớp mười một, Khánh Hạ, em gái của tôi, học sau tôi một lớp, nó học lớp mười. Chị em tôi học chung trường chung giờ. Nó biết rõ quan hệ của tôi và Bình. Nó về nhà

Bóng Phù Vân

Ngày anh khuất bóng xa vườn mộng
Có cánh hoa tàn rũ sắc hương
Cành khô lá úa cây xơ xác
Hờ hững tình anh tựa khói sương

Anh, cánh chim trời xa cuối phố
Em xưa sao níu được phiêu bồng
Chim chệ mưa gió phương nầy lạnh
Lạc lối tình vương phía nắng hồng

Mà thôi có trách thì xin trách
Những giọt thơ em quá ngại ngần
Ngọt ngào anh nhận nơi trời lạ
Người ấy hơn em gấp vạn lần

Chỉ xin một chút hương ngày cũ
Kỷ niệm hoài mơ gọi cô nhân
Nắng hạ thu vàng thơ dấu ái
Nhặt nhòa hư ảnh bóng phù vân

Hoa Quỳnh

mách với mẹ tôi. Mẹ phân tích và viện đủ lý do để tôi xa và quên Bình. Những ngày tháng đó, tôi buồn lắm nhưng không dám nói với Bình. Bình cũng đoán được phần nào vì thái độ nhạt nhẽo của tôi, mặc dù Bình chưa biết nguyên nhân nào khiến tôi u buồn như thế. Bình cứ theo năn nỉ tôi để biết được thực hư thế nào, nhưng tôi chỉ khóc và lắc đầu. Biết nói thế nào để Bình hiểu tôi đây, vì có một lần mẹ tôi lại đưa chuyện tín ngưỡng ra để buộc tôi xa Bình.

Bình là con của một người trong ban hành giáo của nhà thờ gần nhà tôi. Gia đình của Bình từ thời ông tổ đã theo đạo công giáo, nên họ rất sùng ái đạo của họ. Bình hiện đang sinh hoạt ở ca đoàn và cũng học giáo lý trong lớp thanh thiếu niên của xứ. Có một vài lần, Bình đưa tôi đến tham dự. Tôi thấy họ rất tốt với nhau. Vui thì có vui thật, nhưng tôi không hiểu gì nhiều, nên cũng thấy ngại mỗi lần Bình đưa tôi đến dự những hội thảo của thanh thiếu niên công giáo như thế. Còn gia đình tôi thờ đạo ông bà tổ tiên. Mẹ tôi rất nghiêm khắc trong mối quan hệ của chúng tôi. Có một lần, mẹ gọi tôi và bảo:

- Nó là người công giáo. Ba mẹ nó theo đạo

này từ thời tổ tiên. Nó không thể bỏ Chúa của nó để theo con đâu. Còn con, mẹ sẽ không bao giờ cho con theo đạo của nó. Hãy thay mẹ cúng thờ ông bà tổ tiên. Hơn nữa, chị hai cũng đã làm giấy tờ bảo lãnh mẹ và chị em mày rồi. Mẹ cấm con không được lui tới với nó nữa. Nếu con không nghe, ba con nơi chín suối cũng không nhắm mắt được đâu.

- Nghe mẹ nói đến ba là tôi ghen lời rồi. Tôi thương ba lắm. Ba cũng rất yêu thương mẹ con tôi. Nhưng vì một tai nạn giao thông, ba và thằng út đã vĩnh viễn ra đi, để lại mẹ, tôi và bé Khánh Hạ trên đời này. Chị hai tôi đã cùng chồng vượt biên từ ngày miền nam bị chiếm đánh. Bởi đó, lời mẹ như mũi dao đâm vào tim tôi. Tôi phải xa Bình sao? Không còn đường lựa chọn nữa. Không biết tôi có chịu đựng nổi khi phải xa Bình không? Còn Bình, chắc anh ấy sẽ buồn nhiều lắm, vì tôi biết có rất nhiều người con gái thích Bình, nhưng Bình chỉ yêu thương một mình tôi thôi. Tôi đã đang tâm cắt bỏ tấm chân tình của Bình rồi. Những ngày kế tiếp, tôi đến lớp với tâm trạng như người mất hồn. Bình thấy tôi thờ thẩn, nên chạy đến ôn tồn hỏi.

- Hòa! có chuyện gì buồn, kể cho Bình nghe với. Tụi mình cùng chia sẻ. Từ trước tới nay có chuyện gì mình giấu nhau đâu.

Nhìn ánh mắt tha thiết của Bình mà lòng tôi quặn thắt. Nước mắt lại trào ra rồi lăn xuống bờ môi. Bình lấy khăn trong túi ra lau nước mắt cho tôi, rồi dịu dàng dỗ dành:

- Thôi nín đi, đừng khóc nữa người ta cười kìa. Chuyện gì nói sau. Bây giờ đi kiếm gì ăn nhé, rồi Bình sẽ đưa Hòa về nhà.

Tôi giật mình nói nhanh.

- Về nhà hả, không được đâu. Mẹ cấm không cho tụi mình gặp nhau nữa.

Tôi gục đầu vào vai của Bình khóc nức nở. Một đám mây đen kéo đến giăng kín đôi mắt Bình. Bình ôm đôi vai nhỏ của tôi lắc mạnh.

- Có chuyện gì hả? Tại sao mẹ cấm? Mấy lần trước mình cũng đến nhà học chung mà, mẹ có nói gì đâu.

Tôi đứng thẳng lên, lau nước mắt nói:

- Mẹ nói Bình với Hòa khác đạo, không được

Cánh Chim Của Tôi

Văn Liêm

Sau cơn bão,
một cánh chim đơn lẻ
Xà vào tìm chút hơi ấm tình thương,
Tôi đã đem lòng đón nhận cánh chim non,
Thầm tự nhủ,
chờ che em như một người em gái...

Cuộc sống chẳng bao giờ ngừng chảy,
Sau bão giông, đất lại nảy xanh mầm,
Những phút bên em, lòng tự nhủ lòng
Chẳng bao giờ làm em buồn khổ,

Chỉ thi thoảng, những niềm vui nho nhỏ
Làm dịu đi nỗi trăn trở trong lòng,
Có những phút vô tình làm đau trái tim em,
Con sóng trong tôi lặng thầm ân hận...

Tôi lo sợ...
lại một ngày giông bão,
Cánh chim của tôi
chấp chới giữa khoảng trời...

2005

quen nhau nữa. Với lại Hòa phải qua Mỹ. Chị hai đã làm giấy tờ bảo lãnh mẹ và chị em Hòa gần xong rồi, sợ Hòa nặng tình ở lại thì sẽ lỡ làng tương lai của cả hai chị em và mẹ.

Bình im lặng buông thả hai tay, nước mắt long lanh ở khoé mắt. Tôi thấy thương Bình quá, là con trai mà phải rơi nước mắt thì đủ biết Bình buồn tới cỡ nào. Bình lấy lại bình tĩnh và nói:

- Nếu mẹ đã muốn cho chị em Hòa một tương

lai tươi sáng, thì Bình không còn lời nào nói nữa, chỉ biết thương cho tình cảm của mình sớm ly tan thôi. Hòa cũng đừng buồn nhiều. Có lẽ đây là ý trời rồi. Nếu thuyết phục được mẹ cho mình ở bên nhau, thì Bình không chắc sẽ cho Hòa một tương lai tươi sáng.

Chúng tôi chia tay nhau trong niềm thương cảm. Những ngày sau đến lớp, tôi và Bình gặp nhau, ngồi bên nhau mà không nói được lời nào. Chiều thứ năm cuối khóa học, được nghỉ hai giờ cuối, Bình rủ tôi ra bờ hồ ngắm cảnh. Nơi này làm tôi nhớ lại những chuỗi ngày dài thơ mộng hai đứa bên nhau. Nơi đây đã để lại trong tôi và Bình rất nhiều kỷ niệm. Ném một viên sỏi nhỏ xuống mặt hồ gợn sóng, Bình nhẹ giọng hỏi tôi:

- Mai này khi sang Mỹ, Hòa có mơ ước gì không?

- Hòa không biết nữa, vì hiện tại bây giờ Hòa đang buồn lắm nên không nghĩ gì đến ngày mai.

- Thế còn bây giờ, Hòa mơ ước gì?

Tôi trả lời không suy nghĩ:

- Hòa mơ ước trở thành một tượng đá để không biết buồn, không biết khóc, cũng không phải suy nghĩ gì...

- Còn Bình, Bình mơ ước gì bây giờ?

Bình mơ màng nhìn vào khoảng không, giọng từ từ lạc đi:

- Bình mơ ước trở thành con chim bồ câu bay đi khắp nơi, mang hòa bình đến cho mọi người.

Tôi chợt vui hỏi nhanh:

- Thế tại sao Bình không mơ thành cánh chim Hải âu để vượt biển đến Mỹ với Hòa.

Bình buồn bã đáp:

Đến Mỹ, biết chúng ta có còn duyên gặp nhau không. Bình mơ làm chim bồ câu vì loài chim đó là biểu tượng của hòa bình. Hòa bình là tên của chúng ta ghép lại. Hơn nữa, chim bồ câu không chịu sự cô đơn và lẻ loi. Chúng nó lúc nào cũng có đôi bên nhau, nếu có chết cũng muốn cùng chết chung.

Những lời nói của Bình tuy nhẹ nhàng và đậm ấm, nhưng nó như từng mũi kim chích vào tim tôi. Tôi im lặng ngồi bên Bình để cho nước mắt rơi mặn đắng môi. Bình kéo chiếc cặp lấy một mảnh giấy nhỏ. Bình ghi mấy câu thơ chẳng có

vẫn gì cả nhưng tôi vẫn nhớ mãi:

Cà phê đắng thêm đường sẽ ngọt
Tinh đắng cay biết phải thêm gì...

Chúng tôi chia tay nhau trong nỗi buồn vô hạn. Sau đó chúng tôi không gặp lại nhau lần nào nữa cả, vì Bình về quê thăm nội.

Hai tháng sau, gia đình tôi rời Việt Nam sang Mỹ. Ngày chia tay, Bình cũng đến tiễn đưa tôi. Tôi và Bình không cầm nước mắt được. Lấy chiếc khăn thấm nước mắt xong, tôi đưa Bình làm kỷ niệm. Bình cũng lau nước mắt mình lên chiếc khăn ấy... Chúng tôi chia tay. Phi cơ cất cánh, để lại sau lưng tôi biết bao nỗi nhớ thương...

Tiếng cười nói của nhóm sinh viên tăng trên vừa ra khỏi thang máy đã đưa tôi trở về thực tại. Đưa tay quệt dòng nước mắt, tôi vội vàng trở về lớp học cuối giờ. Cô giáo cũng đang kêu gọi viết báo cho trường. Bây giờ đâu còn Bình bên tôi để tiếp tục làm cánh chim Hòa Bình cho chủ đề tờ báo lớp nữa. Thôi thì tôi sẽ viết về tâm tình của một cánh chim cô đơn ở trên đất khách này vậy.

Hồng Vương
Mùa xuân 97

Cánh Chim Cô Đơn

Trời chiều rắng đỏ vàng mây
Cánh chim quài quả, lác lay, lưng chùng
Bóng em đen thẳm, cánh rùng
Cổ dang cánh xoải, đêm từng thời gian
Mệnh mong trời rộng, rừng hoang
Hỏi đâu là chỗ bạn vàng, em ơi !
Màn đêm đã sắp xuống rồi
Thân em hôi hã, bồi hồi tiếng kêu
Đêm nay, đơn độc, liêu xiêu
Bạn lòng hỏi có bao nhiêu nỗi buồn?

Phan Cửu Long

Rachida

Đang đặt bàn để chuẩn bị cho buổi ăn sáng thường lệ vào ngày mai thì Audrey, người giám đốc của tôi đến sát bên nhỏ nhẹ nói : Đúc ơi, tao lại có chuyện làm phiền mày... Tôi quay lại trả lời: cái gì nữa đây Audrey ? Có một chút đắn đo, nàng chậm rãi nói tiếp, tao coi một trong những cái c.v nhận được trong mấy ngày qua, có con nhỏ coi được, mày xem coi ra sao rồi cho nó entretien.

Chúng tôi... ầy, tao (tu toyer) với nhau. Nó thuộc loại con tôi được. Hai ngày sau khi coi c.v, con bé đến gặp tôi. Một gương mặt sáng sủa như trong hình, hơi chúc rụt rè. Tôi chỉ ghé cho nó ngồi đối diện và vô đề ngay. Rachida, tên con bé, tại sau con (mon enfant) không học tiếp ? Nó 18 tuổi. Con không muốn học nữa, và lại con đã lớn rồi. Một con bé nom ra sạch sẽ, trắng trẻo, không có mùi thuốc lá, đẹp theo vẻ Bắc - Phi nhưng đã Tây phương hóa. Ah ! nó sanh ở đây. Tôi hỏi tiếp, con đang ở với... tôi chưa hỏi xong nó trả lời ngay, con vẫn tiếp tục ở với mẹ, không nói tới cha ? Xem qua lý lịch, tôi thấy nó chưa bao giờ đi làm, cái kiểu con cứng đậy. Tôi cười và hỏi nó : Con có biết đặt bàn cho buổi ăn và dọn dẹp sau khi ăn không ? Nó trả lời ngay (nhanh nhẩu đoán đây) Dạ thưa ông biết chứ ! Thế thì con làm việc được rồi. Tôi quyết định ngay, phải cho cơ hội để đám trẻ tiến lên chứ ! Ngày mai 6 giờ sáng con đến đây, sẽ

Chữ Danh

ĐỪNG vì thân cây mỡ
NÊN dối rằng vàng tâm
TUỞNG mình đây rục rở
THẾ rồi rước chữ thâm.

GIAN nan đường danh lợi
MÙ quang chạy lông nhông
HẾT ngo ngoe sớm tối
CẢ đời dối chữ không.

ĐỂ có được chữ danh
MỘT đường tu tâm đủ
MÌNH không nên làm thánh
NGẮT ngay ngạo đời ngu.

NGƯỠNG lòng nhìn trở lại
CHỘT dạ để biết rằng
LÀM sao danh sống mãi
VUA nào cũng phải băng.

– Bút Che Kỳ Cục –

có người hướng dẫn con làm việc, contrat, lương hướng sẽ nói sau, con bằng lòng chứ ? Nó sáng mắt, con đến ngay ngày mai ông ạ. Như thế nó đã đến làm với chúng tôi.

Con nhỏ thông minh lạ, chỉ đâu làm đó, lanh lẹ, sạch sẽ, dễ thương. Làm việc đúng giờ giấc. Bao nhiêu điều đó làm cho tôi an lòng, mọi người trong khách sạn yêu thích nó. Lần hồi, tôi biết tình cảnh gia đình Rachida. Gốc Maroc, cha mẹ ly dị, điều này có mà hiếm cho người Ả-rập. Có 2 anh, một đã là kỹ sư cơ khí, tốt nghiệp “Grands-écoles” ra. Một tài xế xe bus của thành phố. Các anh đã ra ở riêng, không nhắc đến cha, cũng lạ. Nó đang còn ở với mẹ, bà bán mỹ phẩm cho một magasin lớn nổi tiếng ở giữa thành phố. Rồi cũng như đám trẻ khác, nó cũng gọi tôi, nay thì papa, bữa thì papy hay sau lưng tôi thì “le vieux”. Phải rồi, bố hay ông nội ông ngoại tụi nó chớ bộ. Thời gian qua đi, ăn mặc đom đang ra, nước hoa xài thứ mắc tiền hơn theo thời tiến của xã hội. Buồn vui gì cũng kể cho tôi nghe những lúc rỗi rảnh. Thỉnh thoảng đem thức ăn Ả-rập vào, nhất là couscous mời tôi và các bạn ăn như chúng tôi thường làm. Và cứ mỗi lần nó

đem thức ăn vào, nó cứ hóm hỉnh nhìn tôi cười ông ẹo, mẹ con làm đó papa thấy ngon không ? Dĩ nhiên là ngon rồi. Nhưng tôi không nói, nhà tôi nấu món couscous còn ngon hơn người Ả-rập nấu, bà có tài đó do người hàng xóm chỉ lại. Lần hồi tôi thấy nó về ngay khi hết việc, không như lúc đầu còn cà kê với các bạn đồng nghiệp hàng giờ đồng hồ. Rồi cứ thường mời tôi đến nhà nó, để mẹ nó nấu cho tôi ăn các món Ả-rập, tôi cứ lần lượt khước từ. Rồi có hôm, nó nói sẵn, bộ ba đi làm về là phải trình diện với vợ ba ngay à ? Tôi hơi ngạc nhiên nhưng cũng cười trả lời, nhờ vậy mà ba còn ở với vợ ba đó con, nếu không thì phiền lắm. Một hôm, đang ngồi ở cái bàn ăn dành cho nhân viên, nhân viên ly bière lúc gần giờ nghỉ việc, nó từ ở phòng thay đồ chạy ra hốt hải hỏi tôi, ba có thấy cái bóp con đâu không ? Nó chỉ vừa thay cái pantalon de ville của nó, chưa kéo hết fermeture, cái áo chemise cũng vừa mới khoác vô chưa cài nút, cái áo ngực may là đã cài rồi. Đúng là thứ ăn chưa no lo chưa tới đây. Tôi chỉ lên cái comptoir cái bóp nằm sờ sờ ra đó. Cái kiếu mà sợ trễ vài ba phút là có vấn đề, lụp chụp lạch chạch không sợ tôi là người khác phải chứng tỏ cũng coi tôi là người thân hay quá thân. Nhưng cũng nói xin lỗi ba nghe. Rồi phóng đi ngay, hôm nay tôi nhìn kỹ theo dáng người nó và hình ảnh vừa rồi, tôi thầm nghĩ, “gái phải hơi trai rồi”. Tôi mỉm cười một mình, thời thượng mà, không chừng cũng trẻ hơn những bạn nó.

Một hôm trước lúc ra về, nó nói hôm nay con sẽ giới thiệu bạn con cho ba biết, anh ấy sẽ đến đây. Trước mặt tôi, một anh chàng cũng nguồn gốc như nó, Rachida giới thiệu hẳn tên Saïd. Người cũng tầm thước, tóc tai chắc vừa chảy lại, quần áo đầy mùi thuốc lá, tôi kị chuyện này, dù ngày xưa tôi cũng đã từng hút, nhưng đã bỏ khi bắt đầu có con, mắt láo liên, chào tôi có vẻ nể trọng. Mặt búng, da chì, tôi đưa tay ra bắt, bàn tay hâm hấp nóng, hơi ướt ướt mồ hôi, không được sạch, tôi liếc nhẹ xuống, móng tay chưa cắt và cũng không được sạch. Tôi quyết đoán, “xì ke ma túy” đây. Tôi thầm nghĩ, chết con nhỏ. Thôi thì việc của nó. Lần lần, đến trễ, tìm cách về sớm. Nhiều hôm đến sớm làm, tóc tay không

được gọn gàng như lúc trước do các đồng nghiệp nói lại, tôi thì làm sau nó cả giờ nên không rõ. Quần áo của nó bắt đầu phản phát mùi thuốc lá. Thỉnh thoảng nghỉ bệnh, ngày một gia tăng. Một đồng nghiệp nó rỉ tai tôi, Saïd đánh nó. Tôi vẫn làm như không hay biết gì.

Rồi việc gì đến cũng đến. Một hôm cũng lúc sắp nghỉ việc, tôi đang ngồi chỗ cái bàn ăn dành cho nhân viên nhân viên ly bia như muôn thuở, nó đang đứng gần đó chải tóc và soi mặt trong kính. Hướng về nó tôi nhẹ nhàng hỏi : “Lúc này con ra sau Rachida ?”. Nó quay về phía tôi, rồi như giọt nước làm tràn ly, nó chạy lại phía tôi ngồi, ngã phục xuống, để đầu lên gối tôi, khóc to lên : “Papa ơi con khổ lắm rồi”. Nó tuôn ra hết, thằng kia không nghề gì, lúc đầu nói dối với nó làm cái nghề khỉ gì đó, nhưng sau nó khám phá là một kẻ trung gian bán ma túy . Giờ giặc đi về không nhất định, đánh đập nó khi cơn ghiền đến mà hết tiền đòi nó phải chi ra... Ối thì những thằng ghiền thì mười thằng như một. Tôi hỏi nó sau không trở về với mẹ, nó nói đã ra đi rồi mà không cưới hỏi chi thì không có chuyện trở lại, đó là truyền thống (?) trong cộng đồng của nó. Còn các anh con đâu? Nó không dám nói cho ai trong nhà nó biết chuyện này, vì nhục cũng có, mà cũng sợ thằng này hành hung các anh nó. Trời ơi, Đấng Allah ơi, thảm cảnh xã-hội. Tôi ve vuốt đầu nó và chỉ chúc cho nó được sớm thoát ra cảnh này. Ngày hôm đó chuẩn bị ra về, đầu óc tôi suy nghĩ miên man. Muốn mang đầu máu đây... Nhà tôi và trong gia đình thường nói, tôi liệt vào hạng người, ăn cơm nhà vác gà voi. Đến đâu thì đến, mặc. Chịu thì chịu không thì thôi. Làm công khai không được thì làm lén. Máu nháy dù nổi lên trong tôi. Bước xuống bậc thềm để sang parking, tiếng còi xe làm tôi giật mình tiếp đó là tiếng la lớn: “Đức mày điên hả?”. Thì ra Claude, một bạn già của tôi, cò cảnh sát về hưu đã lâu năm. Đang cho xe vào parking. Thỉnh thoảng vẫn gặp nhau “boire un coup”, nói chuyện đời xưa, đời nay. Tây Alsace nhưng sinh ra ở Nam-Định lúc cha mẹ làm việc bên ấy, hình như ông bà của Claude có cổ phần lập ra nhà máy dệt ở đây, ngày xưa có tên “Cotonquin”. Chúng

tôi quen nhau qua Muller, ông bạn già hàng thịt nguội, đã qua đời. Như bắt được vị cứu tin tôi chạy lại xe Claude hỏi ngay: Mày có rảnh đi uống với tao ly nước có chuyện tao cần nói. Hấn trả lời, Đức không ra về ngay để trình diện bà xã là chuyện lạ và quang trọng lắm đây. Chúng tôi mày tao với nhau (tutoyer) dù Claude hơn tôi cũng hơn chục tuổi. Ông ta muốn như vậy. Coi cộng sản như đồ ghê lở. Nhờ hấn mà trước đây tôi có biết rất nhiều người là cộng sản trá hình và dân theo voi hít bã mía ở cái thành phố này. Hấn làm “renseignements généraux”. Nói nôm na là tình báo tổng quát cho dễ hiểu. Chúng tôi kéo ra cái vỉa hè gần đó uống bière nói chuyện. Tôi muốn nhờ nó với những sự quen biết trong nghề trước đây để mà giúp tôi một tay cứu Rachida. Tôi kể tất cả về gia cảnh của con bé và cuộc sống của nó cho Claude hiểu. Nghe xong, hấn cầm ly bière lên uống một ngụm rồi nhìn thẳng vào mặt tôi nói :”Đức, mày có điên không ? Tại sao mày dính dấp với tụi “đầu quẩn” (bournoul, một tiếng xấu chỉ người Ả-Rập) này làm gì ? Để tụi nó giết nhau, bớt đứa nào hay đứa đó”. Tôi đấu diêu với hấn :”Này Claude, mấy trăm năm trước, ông bà của mày sang bên ấy lập cái cầu,

thì bây giờ với cái cầu đó người ta sang đây, bọn tao cũng vậy. Sau chiến tranh, chánh phủ ở đây trong đó có ông cụ của tao sang các nước Phi-Châu điều đình để con dân các nước đó qua đây để cho chạy những nhà máy, mà trong khi đó đã có thất nghiệp cả hơn 800.000 những người Pháp chính gốc của mày có chịu làm đâu ? Gần đây nhất là Mulhouse và Mobéliard toàn là “đầu quẩn” như mày nói trong các xưởng chế tạo auto. Nhờ vậy mà ở đây hưởng được cái gọi là “Les 30 glorieux” phải không ?. Mày hãy dẹp cái tư tưởng “Mặt trận quốc gia” (FN) của mày đi. Mày không thấy thằng Hitler và cái lão chủ tịch FN của mày mỗi khi đọc diễn văn xem cử chỉ, giọng điệu cứ như những thằng điên hay thằng khùng hay sao ? Claude đang nhìn trời, quay lại nhìn tôi, rồi lại nhìn trời, rồi bất chợt quay lại nhìn tôi lớn tiếng: ”Mày emmerder tao Đức”. Tôi cười nhẹ, tại mày là bạn tao, nếu không bố cùng chả dám nhờ ai Claude ạ. Thế mày muốn tao phải làm gì ? Hấn hỏi tôi. Tôi nhũn nhặn cười, bọn mày làm đủ chuyện được mà, bọn chúng chưa có giá thú chi cả, chỉ cần “déloger” (dời chỗ) thằng đó đi là xong việc, làm gì thằng đó không có hồ sơ hay không chừng làm việc với các bạn còn lại của mày ? Nói xong tôi cười cười. Hấn nhìn tôi suy nghĩ, tôi nhấn thêm, cái này bọn mình trong nghề hiểu nhau phải không Claude ? Tao không dám múa võ trước bật thầy như mày. Nói xong tôi lại cười khà khà. Hấn nhìn tôi lăm lăm...conard, rồi từ từ rút trong túi áo cái portable. Hấn sập bẫy của tôi. Tôi lại cười nhũn nhặn, giơ 2 ngón tay về phía người bồi bàn, 2 cái demi nữa. Hấn bấm số, trong tích tắc, hấn nhỏ nhẹ, mắt đảo qua lại, X tao cần mày một việc, đầu máy bên kia chắc hẳn biết hẳn là ai, có đám “đầu cá lóc” (mulet, ám hiệu chỉ bọn B.A.C, brigade anti criminalité, biệt đội bài trừ tội ác) đang trong vùng của tao ở không ? Lắng nghe một chút, hấn trả lời, mày gọi lại chỗ tao đang ngồi ở terrasse Y với thằng bạn. Ở tao chờ chúng nó, cảm ơn mày, sẽ giải thích sao. Les choses sérieuses commences. Cất portable vào túi áo, hấn ngả đầu về phía tôi khẽ nói, thằng X đàn em của tao đang là giám đốc cảnh sát đô thị

MỘT BÓNG ĐÊM ĐÔNG

**Tuyết giá mùa Đông tuyết lạnh lùng
Từng hoa tuyết nhỏ mịn như nhung
Xa bầy tiếng nhận nghe thê thiết
Một bóng bên đèn luống nhớ nhung
Gió thổi tuyết bay về muôn hướng
Nhưng đời vẫn vẹn chữ tình chung
Hồn vương tuyết trắng sầu ly xứ
Đất khách mang mang nổi tận cùng.**

Ở nơi này nhớ lại chốn xưa

**Tôi đứng một mình ở chốn đây,
Trời đang lấm gió lại nhiều mây,
Hoa xinh đậm sắc màu tươi thắm
Su, mướt leo giàn được mấy dây,
Luống cải rau thơm mùi đất mới,
Bờ tường khê động cánh chim bay
Hồn như chợt thấy về quê cũ
Nơi có vườn xưa, cây tiệp cây.
(Cuối Hạ 2011)**

Thơ Chi Việt

(police urbaine), nó gọi tụi nhỏ đến đây trong chốc lát. Không đầy 10 phút sau, một chiếc xe du lịch lớn ngựa mang số ẩn tế đậu xích trước terrasse, một thân người lớn như khi đột ăn mặt như bọn du côn từ chỗ ngồi phía trước bước lại chúng tôi, chiếc xe còn lại với 2 kẻ lao đi. Với cặp kiếng đen, người này đến bắt tay Claude, bonjour monsieur E, chìa tay qua tôi, bonjour monsieur Đức, tay này biết tôi vì thỉnh thoảng đến khách sạn lấy các giấy khai lý lịch văn lai của khách để thẩm tra và theo dõi ai đó ? Qua lại nhiều lần nên biết nhau. Tôi nói thêm điều này, khi làm ở các nơi mà có các viên chức cao cấp trong và ngoài nước đến vẫn lai, các nhân viên khách sạn và nhà hàng điều được các cơ quan an ninh “chiếu cố” đến lý lịch của mình hết. Có một lần, một vị quốc trưởng ở Âu châu đến ngụ tại khách sạn, một viên commissaire đặc trách về vấn đề an ninh của quốc khách đến bắt tay tôi, gọi đúng tên và “cấp bậc” hồi xưa hồi xưa của tôi ở Việt nam thì tôi hiểu ngay họ nắm tất cả lý lịch mọi người từ lâu, khi cần thì họ lời

ra ngay. Sau khi nghe tôi trình bày sự việc, người này tôi tạm gọi tên Z, hỏi về địa chỉ của Rachida, tôi hoàn toàn không rõ vì cô bé đã ra riêng không còn ở chung với mẹ như lý lịch mới khai khi đi làm. Chỉ còn cách, ngày mai anh chàng này hay ai khác sẽ theo dõi khi Rachida tan việc, và tôi sẽ là người đưa cô nàng ra khỏi cửa khách sạn làm một cái “bizou” như Juda để tiễn nàng về, theo đó thì người ta sẽ biết ai sẽ là người mà họ làm đuôi theo sau cho đến nhà. Qua đó với sự dò hỏi cảnh sát địa phương thì sẽ ra hết ngay. Mọi việc tiến hành như ấn định. Hai ngày sau, vào giữa buổi sáng, Claude đến tìm tôi hẹn khi tan sở chiều nay gặp nhau ra terrasse nói chuyện. Bước chậm rãi đến quán nước, tôi muốn bật cười lớn khi thấy Claude với cặp kính đen to tướng mà tôi chưa thấy đeo lần nào, trước mặt, cầm tờ báo D.N.A dương thẳng ra, khoét hai cái lỗ lớn nhìn về phía tôi. Lão muốn chọc tôi đây. Chưa hết, mồm của lão chơi nguyên điệu cigare to tướng Montristo như Hercules Poirot vậy, đầu đội cái mũ feutre nữa chứ, chỉ thiếu bộ râu thôi. Tôi không nhịn cười được, cứ sặc sụa ra khi kéo ghế ngồi, thằng bồi bàn biết chúng tôi, nhưng không biết chuyện gì, thấy tôi cười, nó cũng cười theo. Sau khi yên vị xong xuôi với nước nôi đã gọi, lão tháo kính ra, đeo lại cái Rayban bình thường, gỡ mũ feutre xuống để lên tờ báo đã xếp trước đó. Bất chợt lão chồm sát tôi hỏi: Đúc mày phải nói thiệt, mày có gì với mẹ đó không ? Tôi giật mình ngạc nhiên hỏi lại, mày muốn nói mẹ nào ? Nó còn nhỏ mà mẹ cái gì ? Không má nó kia ! Trời ! tao chưa gặp bà lần nào cả ! Tôi nói tiếp, như hôm trước trước mình tính, tao sẽ ra gặp má nó, để thuyết phục bà cho nó về nhà trở lại, nhưng tao thấy chưa tiện. Lão nhìn tôi cười hóm hỉnh, nên gặp ngay đi, không chậm trễ được, ả còn thơm lắm. Tôi trả lời lão, Claude à, tao không muốn có chuyện rắc rối việc này, chỉ để giúp con nhỏ thôi. Mày cũng biết, các bà không ít thì nhiều ai cũng muốn “giữ cửa” cả, nhất là vợ tao, mình cũng thế thôi. Claude sau đó trở lại thái độ nghiêm trang, lão nói: Tụi nó cho tao biết hai đứa này muốn một cái studio ở Neuhof, chúng đang bám theo thằng kia. Nó chưa có tiền án, dân Maroc, sang đây với

với tính cách sinh viên rồi ở luôn, có giấy thường trú hẳn hoi. Chơi mà túy và cũng là trung gian mua bán lẻ (đúng như tôi nghĩ), trước đây nó ở Metz. Vì vậy bọn nó đề nghị làm sao cho con nhỏ tách thằng đó ra ngay để dễ dàng giải quyết, nếu kẹt có con nhỏ đâm ra như tông phạm mày hiểu chứ. Tôi nói ngay, cần gì phải ra tòa, chỉ cần cho thằng đó rời lãnh thổ trở về Metz thôi với tính cách hù dọa. Claude trả lời: Nhiều khi có “accident parcours” mày hiểu không ? Thì đâm ra lớn chuyện. Suy nghĩ một vài giây, tôi nói với Claude, tao sẽ tìm cách gặp má nó coi ra sau ? Claude gật gù nghiêm chỉnh, biện pháp đó là tốt nhất.

Bước vào magasin, một cửa hàng có nhiều hiệu mỹ phẩm khác nhau mà tôi đã từng vào với nhà tôi, ngó đảo đảo để tìm đúng cái mình tìm thì đầu kia đang có một người bán hàng nhìn chòng chọc vào tôi dù rằng đang giao tiếp với một khách. Mẹ con có khuôn mặt tựa tựa nhau, tôi không lầm lẫn, từ từ tiến lại. Bà nói điều gì đó với người khách và tiễn đi. Quay về phía tôi, bà bước lạy bắt tay vui vẻ hỏi: “Ngọn gió nào đưa anh tới đây ?”. Có một lần Rachida nói má nó có đến khách sạn và đã thấy tôi từ xa. Nàng chìa má cho tôi cọ vào như đã quen từ thuở nào. Nàng bận một cái robe màu xanh nước biển có chút tím tím, ôm sát người và cũng sát nách, hở ngực xuống phía dưới, đeo giày chuyển vàng có cái mặt vẽ chữ Ả-Rập, tôi không dám nhìn rõ sợ hiểu lầm, cái robe cụt trên đầu gối một gan tay, số vòng 1,2,3 đều đặn, cân đối, nước da trắng bạch. Tôi thì thầm lúc cọ má nàng, kính chào bà, tôi có việc đến làm phiền bà đây. Nàng trở mắt nhìn tôi, rồi nói nhỏ, anh chờ em. Nàng quay lại

chỗ caisse, nói điều gì đó với cô bạn đồng nghiệp rồi trở lại phía tôi. Chúng tôi bước ra phía cổng chánh để tiện nói chuyện. Tôi vào đề ngay. Bà có biết Rachida đang có sự khó khăn với bạn trai nó không ? Nàng giương mắt thật to cùng lúc hỏi, chuyện gì ? Tôi trả lời, chúng nó không thể ở với nhau được nữa, bà nên đón tiếp nó trở lại khi rời thẳng kia. Có thấy nó nói gì đâu ? Có lẽ nó sợ bà không cho nó quay về và còn la mắng. Dù sau nó là con của em, em phải ra tay đón nó chớ. Nàng “tu toyer” với tôi thật thân mật, còn tôi để giữ khoảng cách “vous voyer” với nàng. Nàng cách tôi khoảng mười mười lăm tuổi gì đó, có lần Rachida nói mà tôi đã quên. Nàng nhấn mạnh câu hỏi, quang trọng lắm hả anh ? Tôi gật đầu trả lời, vì vậy tôi đến gặp bà, nhưng chuyện này chỉ có tôi và bà biết thôi, đừng để nó ngại, phần thẳng kia tôi sẽ tìm cách giải quyết êm đẹp. Sự thật lý do mà tôi không muốn mẹ và con biết, vì cái đời tình cảm của con người có rất nhiều mâu thuẫn và thay đổi như chong chóng, biết đâu rằng một đêm nào đó, khi còn bé chưa xa thẳng kia, trên cái oreiller chính nó lại tỏ vẻ với thẳng đó về sự can thiệp của tôi thì hỏng cả. Tôi chào nàng ra về. Nàng nắm tay tôi cùng lúc nói, khi mọi việc xong xuôi, mời anh đến nhà dùng buổi cơm. Tôi rùn vai trả lời, để xem.

Một tuần sau, con bé đi làm nói cho mọi người biết là nó đã trở về nhà, cùng lúc thông báo cho bọn tôi sẽ không tiếp thẳng bạn trai nó nếu đến tìm. Tôi thông báo cho “đám cốm” kia mọi chuyện. Chỉ vài ngày sau, Rachida đi làm, thông báo cho mọi người, thẳng kia đã bị bắt và đêm nhất ở đâu đó nó không rõ do những người đồng hương nó nói lại. Sự thật là Saïd đã bị bắt tại trận khi trung gian chuyển mà túy cho ai đó, bị đưa về nhà lục soát tịch thu được ít tang vật, nó khai là để nó dùng. Cảnh sát đưa điều kiện nếu nó chịu rời khỏi lãnh thổ ở đây để trở về nơi thường trú của nó ở Metz và vĩnh viễn không trở lại đây thì nội vụ không đưa qua biên lý để ra tòa . Nó chấp nhận điều kiện. Bắt tại trận nên chưa có dính dấp gì đến dự thẩm và biện lý, để cho cảnh sát đặt điều kiện. Trong nghề cái này gọi là “bắt nguội” đây. Từ đó Rachida như hồi

sinh trở lại, yêu đời hơn. Không còn nghe nhắc nhở đến Saïd nữa. Và rồi thời gian sau lại có tình yêu mới như mọi người. Chàng này, một thanh niên học thức bảnh trai, kỹ sư cầu đường (pont et chaussée) làm việc tại Luxembourg tên Rachid. Rồi chúng nó cưới nhau. Ngày cưới của tụi nó, viện cố đưa gia đình đi nghỉ hè, tôi chỉ gởi qua “Interflora” một bouquet lớn bông hồng do chính nhà tôi chọn. Sau đó Rachida đưa đơn xin nghỉ việc để theo chồng. Ngày vợ chồng nó rời Pháp để đi Luxembourg, chúng nó đến sở chào tôi với cái xe B.M.W décapotable của Rachid. Con bé ôm tôi vào lòng khóc nức nở, tôi nắm chặt tay thẳng chồng, nói nhỏ qua tai, mày cố gắng lo cho nó kỹ. Rachid trả lời, ông hãy tin nơi tôi.

Vài hôm sau tôi rủ Claude và mấy tay kia uống với tôi ly nước, bọn kia tìm cách chối từ vì công việc, chỉ có bạn già tôi đến. Chúng tôi yên lặng nhìn trời qua ly bia, vắng vắng tiếng nhạc từ trong quán đưa ra tiếng hát của Gloria Lasso:

Prend ma main. Car je suis étranger ici. Perdu dans le pays bleu. étranger au paradis. Et je sais qu'en chemin. Le danger dans un paradis. C'est de rencontrer un ange. Et qu'il vous sourie... (1)
L'étranger au paradis.

Biển-Đức - Hè 2014

TIẾNG HÁT BUỒN

**Con chim Việt bay ra ngoài biển Bắc
Biết bao giờ được trở lại cảnh Nam
Tiếng kêu thương hòa lẫn khói chiều lam
Nghe nói buốt trên những làn sóng cuộn**

**Em xa anh theo dặm ngàn nước cuốn
Chìm giữa đời cho hết phận long đong
Thôi từ đây chôn chặt những ngóng trông
Xóa tan hết theo gió buồn vơi vợi**

**Em đã đi vào mịt mù nỗi nhớ
Bước chân xưa giờ đã khuất dần xa
Giữ trong tim hình bóng của quê nhà
Con chim Việt hát buồn trên xứ lạ**

Thơ Chi Việt

Lịch Trình các Thánh Lễ và các sinh hoạt Tháng 9 & 10 & 11 & 12.2015

Tháng 9

- 1. Chúa nhật 27/9 : Lễ kính các Thánh tử đạo VN ở Mulhouse lúc 11giờ.**

Sẽ thuê 1 xe car để đi chung : địa điểm hẹn ở nhà dòng OMI / khởi hành lúc 9giờ.

Tháng 10

1. Lăn chuỗi Mân Côi kính Đức Mẹ mỗi tối thứ bảy của tháng 10 tại Trụ Sở lúc 20giờ.
2. Chúa nhật đầu tháng 04/10 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ste Bernadette lúc 11giờ15.
3. Thứ bảy 10/10 : Lễ giỗ cha Giuse Võ Quang Linh tại Neunkirch lúc 11giờ.
4. **Chúa nhật 11/10 : Lễ các Sắc Tộc (Fête des Communautés) do Ban Kiêu Dân thuộc Giáo Phận Strasbourg tổ chức.**
 - Thánh Lễ tại nhà thờ St Jean Bosco ở Koenigshoffen lúc 10giờ30.
 - Cộng Đoàn chúng ta sẽ hát bài lúc Rước Lễ do anh Thăng trưởng Ban phụ trách.
 - 2 người mặc quốc phục VN đi dâng của Lễ.
 - Cuối Lễ : Cộng Đoàn sẽ đóng góp 200 nem lúc pot de l'amitié.
5. Chúa nhật 18/10 : Thánh Lễ tại nhà thờ St Paul ở Colmar lúc 15giờ.
6. Chúa nhật 25/10 : Thánh Lễ tại nhà thờ St Luc ở Mulhouse lúc 15giờ.

Tháng 11

1. Chúa nhật đầu tháng 01/11 : Lễ các Thánh nam nữ (Fête de la Toussaint)
 - Thánh Lễ tại nhà thờ Ste Bernadette lúc 11giờ15.
2. Chúa nhật 15/11 : Thánh Lễ tại nhà thờ St Paul ở Colmar lúc 15giờ.
3. Chúa nhật 22/11 : Thánh Lễ tại nhà thờ St Luc ở Mulhouse lúc 15giờ.

Tháng 12

1. Chúa nhật đầu tháng 06/12 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ste Bernadette lúc 11giờ15.
2. Chúa nhật 20/12 : Thánh Lễ tại nhà thờ St Paul ở Colmar lúc 15giờ.
3. **Thứ năm 24/12 : Lễ vọng Giáng Sinh tại nhà thờ Ste Bernadette lúc 20giờ.**
 - Ban Giáo Lý do các Sơ đảm trách (tập dợt cho các em).
4. **Thứ sáu 25/12 : Thánh Lễ NOEL tại nhà thờ St Luc ở Mulhouse lúc 15giờ.**
5. **Tối thứ bảy 26/12 : Cộng Đoàn tổ chức 1 đêm Karaoke ở Salle thuộc Cité de l'III (đối diện nhà thờ Ste Bernadette).**

Những ý Lễ xin trong tháng 07/2015

Cộng Đoàn Strasbourg

- 1- Gia đình chị Lâm thị Tuyết Nga xin Lễ cầu cho linh hồn Raphael vừa qua đời tại VN.
- 2- Bà Lê thị Ngọc xin Lễ Bình An trong tay Chúa - Mẹ Maria - Thánh Cả Giuse.
- 3- Gia đình anh chị Thanh Thắm xin Lễ cầu cho linh hồn Raphael vừa qua đời.
- 4- Anh chị Hữu Tâm xin Lễ tạ ơn Đức Mẹ và cầu Bình An cho gia đình.
- 5- Gia đình Hoàng Phương xin Lễ Giỗ 100 ngày cho Bà Cố, mẹ cha Cường và 1 Lễ cầu cho linh hồn Maria.
- 6- Anh chị Mười Grellier xin Lễ Giỗ 100 ngày cho Bà Cố, mẹ cha Cường.
- 7- Anh chị Tâm Sương xin Lễ cầu cho linh hồn Cha Mẹ và 1 Lễ cầu cho các linh hồn mồ côi.

Những ý Lễ xin trong tháng 09/2015

Cộng Đoàn Strasbourg

- 1- Anh chị Hoàng Phương xin Lễ giỗ một năm cầu cho linh hồn Linh mục Giuse và 1 Lễ cầu cho linh hồn Gioan Baotixita.
- 2- Anh chị Jacky xin Lễ giỗ cầu cho mẹ và 1 Lễ cầu cho các linh hồn mồ côi.
- 3- Anh chị Lâm Lan xin Lễ giỗ cầu cho linh hồn Maria Lê thị Cẩm Hương.
- 4- Xin Lễ cầu cho các linh hồn mồ côi (ẩn danh).
- 5- Anh chị Trò xin Lễ cầu cho linh hồn Phanxico Đỗ văn Học, Phêrô Châu văn Đức, Maria Châu thị Thanh và 1 Lễ tạ ơn Thiên Chúa
- 6- Chị Ngoan xin Lễ giỗ cầu cho linh hồn Giuse Nguyễn văn Thành
- 7- Chị Hương xin Lễ cầu cho linh hồn Anna Phạm thị Định
- 8- Gia đình anh chị Danh Vy xin Lễ cầu bình an và Lễ cầu cho các linh hồn Stephano Đặng văn Linh, Giacôbê Phan thanh Vũ, Gioan Baotixita Tống viết Hai
- 9- Gia đình anh chị Lê Quang Hiền xin Lễ cầu bình an cho gia đình và 1 Lễ tạ ơn
- 10- Anh Lê Hữu Độ xin Lễ tạ ơn Chúa và Mẹ Maria
- 11- Gia đình chị Thoa xin Lễ cầu cho các linh hồn người thân trong gia đình, cầu cho các linh hồn mồ côi, Lễ cầu bình an cho gia đình và Lễ tạ ơn Chúa và Mẹ Maria
- 12- ông bà Kanne xin Lễ cầu cho cha mẹ 2 bên và cầu cho các linh hồn nơi luyện ngục, Lễ cầu cho linh hồn bà Danonne và linh hồn Đôminicô Vương Bá Cường.

Những Lễ ghi nhớ cho các tháng tới :

Chúa nhật 11/10 : Lễ các Sắc Tộc (Fête des Communautés) do Ban Kiêu Dân thuộc Giáo Phận Strasbourg tổ chức. - Thánh Lễ tại nhà thờ St Jean Bosco ở Koenigshoffen lúc 10giờ30. Cộng Đoàn chúng ta sẽ hát bài lúc Rước Lễ do anh Thăng trưởng Ban phụ trách. 2 người mặc quốc phục VN đi dâng của Lễ.
Cuối Lễ : Cộng Đoàn sẽ đóng góp 200 nem lúc pot de l'amitié.

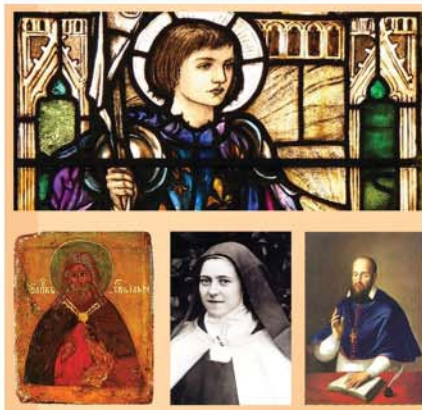
Thứ năm 24/12 : Lễ vọng Giáng Sinh tại nhà thờ Ste Bernadette lúc 20giờ.
Ban Giáo Lý do các Sơ đảm trách (tập dợt cho các em).

Thứ sáu 25/10 : Thánh Lễ NOEL tại nhà thờ St Luc ở Mulhouse lúc 15giờ.

Tối thứ bảy 26/12 : Cộng Đoàn tổ chức 1 đêm Karaoke ở Salle thuộc Cité de l'III (đối diện nhà thờ Ste Bernadette).

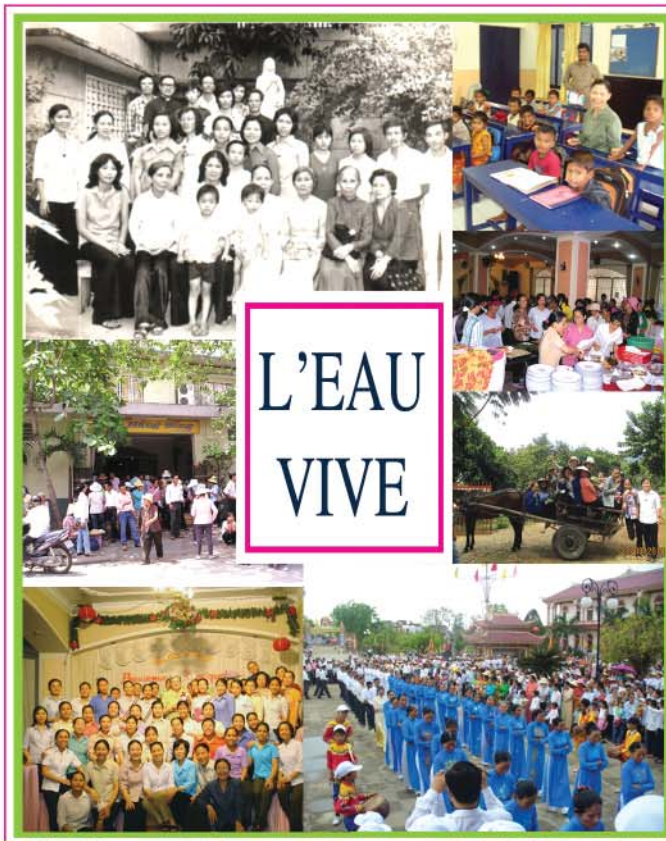
Nữ Lao Động Thừa Sai

ĐỨC MẸ VÔ NHIỄM

ĐẢNG SÁNG LẬP :

Cha Marcel Roussel sáng lập Gia đình Truyền giáo, sinh ngày 08/06/1910, tại làng Les Fins, một làng nhỏ bên bờ sông Doubs, nước Pháp. Năm 1942, Ngài đã có sáng kiến thành lập một nhóm các “Trình nữ Kitô hữu giữa đời”. Nữ Lao Động Thừa Sai Đức Mẹ Vô Nhiễm là những trình nữ thánh hiến, bậc giáo dân, dâng hiến cho Đức Kitô mỗi tình đầu tiên của mình, theo kinh hiến dâng của thánh Têrêsa thành Lisieux, sống đời sống cộng đoàn, trong tinh thần khó nghèo và vâng phục.

TRUYỀN GIÁO ĐẾN TẬN CÙNG TRÁI ĐẤT

Năm 1958, cha Marcel Roussel Galle gửi các chị em đến với châu Phi, châu Á, châu Úc và châu Mỹ, trở thành một gia đình truyền giáo mang chiều kích quốc tế.

Năm 1960, là thời điểm lập những quán Nước Hằng Sống. Đây là những nhà hàng mở ra cho mọi người. Như những nữ tu sĩ Cát Minh giữa đời, các chị đảm nhiệm mọi việc. Đây là một phong cách mới làm sống lại câu chuyện bên bờ giếng Giacop (Ga 4,1-30), một cách chiếu tỏa mới ánh sáng Tin mừng giữa lòng dân tộc.

Cha Marcel Roussel qua đời ngày 22/02/1984. Và ngày 22/02/1987, Cha John Malley, bề trên Tổng quyền Dòng Cát Minh O.Carm. chính thức phê chuẩn, đón nhận các chị em Nữ Lao Động Thừa Sai trở thành phần tử của Dòng Ba Cát Minh Quốc tế.

ĐẶC SÙNG HỘI DÒNG

Đặc sùng của Hội Dòng : “Tìm cách trình bày và lan toả ánh sáng Kitô giáo trong mọi lãnh vực của xã hội hôm nay” (statuts FMDD, 9). Và muốn làm cho mọi người sống trong xã hội biết: “ân huệ của Thiên Chúa và sự phong phú bất tận của Nước Hằng Sống (statuts FMDD, 4).

LINH ĐẠO : Nhờ thánh Têrêsa, các chị em cũng được kêu gọi sống kết hợp mật thiết với Chúa qua công việc, sinh hoạt của mình do đó, các chị được gọi là « Nữ tu Cát Minh giữa đời ». Với những tác phẩm lớn của thánh Francois de Sale, khuôn mặt truyền giáo nổi bật của Giáo Hội chị em học được sự trung thành trong bổn phận, sự kiên vững trước các biến cố.

VÀI NÉT LỊCH SỬ Ở VIỆT NAM.

Tháng 1/1963 Đức Tổng Giám Mục Phaolô Nguyễn Văn Bình (+) đã đón tiếp Cha Marcel Roussel Gall và năm 1964 hai chị Nữ Lao Động Thừa Sai. Marie Rose (+) và Christiane (+)

Năm 1978 Đức Cha Phaolô Nguyễn Văn Bình, Cha Francois Xavie Nguyễn Hữu Tấn và Cha Gioanbaotixita Hồ Văn Vui(+) nâng đỡ, che chở giúp chúng cộng đoàn để mở quán cơm bình dân tại giáo xứ Chí Hòa gọi là “Nước Hằng Sống” và nhà sách Chí Hòa.

Hãy đến với chúng tôi theo Chúa Kitô...

ĐIỀU KIỆN TUYỂN CHỌN: Từ 18 đến 25, trình độ văn hoá cấp III trở lên.

Địa chỉ liên lạc: Chị Marie Đỗ Thị Anh Đào

110A Bành Văn Trân P.7 - Tân Bình. Tp. HCM - ĐT: 0909322610 - Email: tmdesaigon@gmail.com